Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 27. april 2025 * Uge 18 * * Årgang 53

"Og dette er vidnesbyrdet, at Gud har givet os det evige liv, og det liv er i hans søn."
(1. Joh. 5, 11)

Frivillige giver plejehjemsbeboere mulighed for at dele tro og oplevelser

Side 12-13

Pave Frans døde 21. april - han var elsket af nogle og kritiseret af andre

Side 9 og 10

I Herlev kan de unge både få kristent fælleskab og sparring med en voksen

Side 3

Den jødiske Jesus blev Norbert Krügers vej ind i kirken

Side 18-19

Ketty Dahl har skrevet en salme til alle årets prædikentekster, hun maler og har et galleri, og så har hun skrevet tre bøger om abort

Side 14-15

Menighedsplanter i pinsevækkelsen 90 år

Mandag d. 28. april fylder Svend Riisager, Hadsund, 90 år.

Svend Riisager er med i ældsterådet i Hadsund Internationale Kirke

Svend er en menighedsplanter af hjertet. Han har været med til at plante frikirker indenfor pinsevækkelsen i både Thisted, Frederikshavn, Hjørring og senest Hadsund.

Hans vision er, at kirker i lokalområdet er vigtige. Selvom man kan besøge fine kirker ved at køre langt, så er det vigtigt, at der en lokal frikirke for dem, der bor i lokalområdet.

Paulus sagde til Timotheus, "Lad ingen ringeagte dig, fordi du er ung" (1 Tim. 4:12). Vi skal heller ikke ringeagte nogen, fordi de er gamle. Den seneste kirke, Svend startede i 2013, blev gjort i en alder af 78. Kirken hed oprindeligt Frikirken Hadsund, men den skiftede sidste år navn til: Hadsund Internationale Kirke.

Udover at plante kirker, var Svend Riisager i en lang periode med i ældsterådet i pinsekirken i Aalborg, som idag hedder Citykirken Aalborg eller i daglig tale A2, som er navnet på bygningen, de holder møder i. I dag er han stadig med i ældsterådet i Hadsund Internationale Kirke.

Svend fortæller, at han ikke ville kunne have gjort de ting, han gjorde, uden Anne Margrethe. Anne M, som hun indimellem blev kaldt, gik hjem til Herren i 2020. Hun var en god støtte for Svend og havde en god portion åndelig bedømmelse.

Paulus sagde også til Timotheus: "Den gode strid har jeg stridt. Løbet har jeg fuldført. Troen har jeg bevaret (2. Tim. 4:7). Dette kan også siges om Svend. Han "løber" imidlertid stadig (er aktiv) dog nu med en rollator.

Tidligt i livet besluttede Svend og Anne M at prioritere kirken højt, så de sørgede for at arrangere deres familiesammenkomster sådan, at de blev afholdt uden for kirketiden, så at de kunne være trofaste i menigheden.

Svend er stadig trofast i sin lokale menighed og et eksempel for andre.

Mark Bracher, præst i Hadsund Internationale Kirke

Præst fra Skjern Bykirke bliver generalsekretær i Ordet og Israel

Den 55-årige teolog Jens Lomborg tiltræder som Ordet og Israels generalsekretær fra 1. december 2025. Han afløser Ole Andersen, der går på pension ved årets udgang efter at have været generalsekretær siden 2005.

Jens Lomborg

Jens Lomborg blev cand. theol fra Aarhus Universitet i 1998. Han har siden da været ansat på LTC (KFS' Ledertræningscenter) i 1999-2003. Herefter fulgte en udsendelse til Botswana med missionsselskabet Promissio i 2004-05, før han blev præst i Skjern Bykirke fra 2006.

Jens Lomborg har været formand for Evangelisk Luthersk Netværk siden 2017 og har været medlem af Ordet og Israels bestyrelse ad to omgange (1995-2003 og 2007-2015).

Til Magasinet Ordet og Israel fortæller den kommende generalsekretær, at han som ung "faldt i gryden med bibelundervisning fra blandt andet Bent Ryborg og Aksel Valen-Sendstad", hvilket forankrede ham i troen på Jesus i Bibelens store frelsesplan.

Privat er Jens Lomborg gift med Heidi, og de har fire døtre og to børnebørn.

Bodil

Ugens profil: Gritt Rhinstrøm

Ny generalsekretær i KFUM og KFUK

Jørgen Kvist og velkommen til ny generalsekretær Gritt Rhinstrøm. Derefter bliver der afholdt en stor KFUM og KFUK-fest.

KFUM og KFUK's Hovedbestyrelse har ansat projektchef Gritt Rhinstrøm som ny generalsekretær fra den 1. august 2025.

Det skriver KFUM og KFUK i Danmark i en pressemeddelelse.

Gritt Rhinstrøm kommer fra en lederstilling i KFUM og KFUK som Projektchef for Fairhuset, hvor hun de seneste år har stået bag etableringen af de første Fairhuse i Danmark. Hovedbestyrelsen lægger i valget af Gritt vægt på, at hun med Fairhuset i høj grad har vist, at hun er i stand til at forene mange af de ting, som KFUM og KFUK er stolte af.

Nysgerrighed og udviklingstrang

"Gritt har kompetencerne til at bringe os videre i KFUM og KFUK, så vi både får de gode klassiske aktiviteter med og samtidig skaber nye åbne fællesskaber, hvor flere børn og unge kan opleve troens relevans for deres liv. Gritt evner at omsætte vores formål til nutiden, og som person er hun fuld af nysgerrighed og udviklingstrang, hvilket kommer børn, unge og hele KFUM og KFUK til gavn," siger Thomas Østergaard, der er forperson i KFUM og KFUK's hovedbestyrelse.

I stillingen som generalsekretær kommer Gritt ikke kun til at trække på sin ledelseserfaring fra Fairhuset, da hun har en bred berøringsflade med KFUM og KFUK. Gritt har senest været en central del af arbejdet med KFUM og KFUK's nye vision og har både erfaring med lokale og globale fællesskaber.

Drøm om vækst

"Min drøm for KFUM og KFUK er, at mange flere børn og unge skal møde vores fællesskaber og opleve, at de er betydningsfulde, og at verden har brug for dem. Vi skal holde fast i alt det, vi allerede gør godt i hundredvis af små og store fællesskaber. Samtidig med at vi vender os ud mod verden og er åbne for alt det, vi ikke har fået øje på endnu. Den opgave glæder jeg mig helt vildt til at stå i spidsen for sammen med Danmarks bedste frivillige og et stærkt hold af dygtige medarbejdere," siger Gritt Rhinstrøm.

Frem til sommer har Gritt fokus på at skabe en god overgang i samarbejde med Jørgen Kvist, der stopper efter 12 år som generalsekretær den 31. juli for at stille op til Folketinget.

Reception i Valby

KFUM og KFUK holder reception den 20. juni på Landskontoret i Valby.

Samarbejdspartnere og venner er velkomne, når KFUM og KFUK inviterer til reception den 20. juni fra kl. 15 på Landskontoret i Valby. Her bliver der sagt farvel til nuværende generalsekretær Jørgen Kvist og velkommen til ny generalsekretær Gritt Rhinstrøm. Derefter bliver der afholdt en stor KFUM og KFUK-fest.

KFUM og KFUK

KFUM og KFUK er en kirkelig børne- og ungdomsbevægelse, der arbejder for at skabe relevante tilbud til børn og unge, der giver livsmod og handlemuligheder i forhold til både trosliv og samfundsliv.

Bevægelsen tilbyder aktiviteter lokalt, lejre og festivaler over hele landet og et globalt fællesskab gennem verdens største ungdomsbevægelse YMCA samt YWCA. Der er ca. 9.000 medlemmer i Danmark.

Bevægelsen er fordelt over hele landet og har omkring 1.500 frivillige ledere, som hver uge laver aktiviteter for børn og unge.

Bodil

Omsorgspris til hjemmesygeplejerske

Omsorgsprisen 2025, som uddeles af *Forum for Værdig Pleje og Omsorg*, gik i år til sygeplejerske Heidi Hoffmann fra Gentofte Hjemmesygepleje.

Heidi Hoffmann modtog Omsorgsprisen fra FVPO på Diakonhøjskolen i Aarhus den 4. april. Foto: Villy Vejnø Andersen

I alt 133 sundhedsprofessionelle fra hele landet var nomineret til prisen. Indstillingen af Heidi Hoffmann var indsendt af Ida Freia Frederiksen, daglig leder i Gentofte hjemmesygepleje, med opbakning fra resten af personalet.

33 år i sygeplejen

Den 60-årige Heidi Hoffmann bor i Snekkersten sammen med sin mand, Steffen, der også er sygeplejerske. Hun er selv uddannet fra Skt. Lukas Stiftelsen i Hellerup og har i 33 år arbejdet som sygeplejerske, hvoraf de ti seneste har været i Gentofte Hjemmesygepleje.

Heidi har arbejdet indenfor forskellige specialer som neurokirurgi, gynækologi og mavetarmkirurgi, samt undervist elever på social- og sundhedsskolen. Netop de forskellige muligheder, der er inden for sygeplejen, er noget Heidi har set en stor værdi i.

"Uanset hvordan faget fremstilles i medierne, har jeg altid været meget stolt af mit arbejde. Jeg elsker at lære nye ting, og jeg har grebet muligheden for at kunne videreudvikle mig," siger hun.

En gennemgående interesse i Heidis arbejdsliv er palliation (lindring, red.), som er en stor del af hendes arbejde i hjemmesygeplejen. Det er meget meningsfyldt for hende at være en del af borgernes liv, også i livets sidste fase. "For nogle af borgerne, kan det være svært at åbne op for deres behov og ønsker i den sidste tid, og her er situationsfornemmelsen afgørende," siger hun.

Det første møde er utrolig vigtigt, og Heidi er opmærksom på at få samarbejdet med borgeren til at lykkes.

"Det kræver noget at være gæst i deres hjem, og for mig er det vigtigt, at borgeren får sagt det, som fylder," forklarer prisvinderen ifølge FVPO.

Høj faglighed og nærvær

I priskomiteens begrundelse for valget af Heidi Hoffmann lægges der blandt andet vægt på, at hun har høj faglighed og samtidig udviser empati og har en dyb forståelse for de følelsesmæssige aspekter af arbejdet.

Komiteen nævner også Heidis medmenneskelighed og evne til at danne gode relationer i svære forløb med stor respekt for individuelle behov og ønsker. Især i de palliative forløb skaber hun rammer, der tillader borgerne at leve deres sidste tid værdigt i eget hjem, omgivet af familie, kæledyr og i en atmosfære af tryghed. Hun er med til at bringe vigtige spørgsmål op, både følelsesmæssige og praktiske, og hun tager ansvar for, at den enkelte borger føler sig set, hørt og forstået.

Omsorgsprisen

Omsorgsprisen består af 2.000 kr., en glasstatuette, en buket blomster, et diplom og gratis deltagelse i temadagen 4. april 2025. Prisen gives til en social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent eller en sygeplejerske, som af kollegerne anses som rollemodel for værdig pleje med høj faglighed, medmenneskelighed og nærvær.

Forum for Værdig Pleje og Omsorg, (FVPO) (tidl. Dansk Kristelig Sygeplejeforening) arbejder for at omsætte det kristne livs- og menneskesyns værdier i praksis til mere værdighed og omsorg i den danske sundhedssektor - for både patienter, pårørende og plejepersonale. FVPO er for alle plejegrupper og uafhængig af fagforeningsmæssige og politiske interesser.

Bodil

"Børn og unge har brug for tilgængelige voksne i kirken"

Børn og unge har brug for kristne fællesskaber og for tilgængelige voksne. I Lindehøj Kirke i Herlev kan de få begge dele og endda egen mentor, der kan vandre med dem i troen og livet. Jonas Ægidius har som kirkens børne- og ungdomsmedarbejder ansvar for de cirka 50 faste frivillige.

Af Kirstine Vincentz Sørensen

I Lindehøj Kirke i Herlev er der fokus på at vandre med kirkens børn og unge. Børne- og ungdomsmedarbejderen i folkekirken i det nordvestlige Storkøbenhavn, Jonas Ægidius, har ansvaret for cirka 50 mennesker, der udgør de faste frivillige for børn og unge. Et af kirkens tilbud til unge i ungdomsklubben Nexus er mentorskab.

"Hvis man har et liv, så har man brug for en mentor, eller man har brug for nogen at snakke med. Der er nok i vores liv til at kunne tale om, og det behøver ikke være voldsomt store ting eller et eller andet. Men vi har brug for andre mennesker til at kunne leve vores liv," siger Jonas Ægidius.

Selv har han ikke bare én, men hele to mentorer, som begge er præster; den ene i Lindehøj Kirke, den anden i en anden kirke. Invitationen til at få en mentor er noget, der bliver gentaget løbende til de unge for at understrege, at tilbuddet er der, og at de unge skal føle sig trygge til at række ud. Der har typisk været 5-10 igangværende mentorforløb siden opstart for over syv år siden, hvilket er blevet til omkring 25-30 mentorforløb i alt.

"Jeg tror, der er nogen, der kan tænke: "Jamen, så skal der være et eller andet galt, når man har en mentor." Det prøver jeg ligesom at slå lidt ned."

– Jonas Ægidius, børne- og ungdomsmedarbejder i Lindehøj Kirke

Kickstart om mentorer

For syv år siden var der opstartsaften om mentorskab for både unge og voksne. For lidt over to år siden gjorde Lindehøj Kirke igen ekstra opmærksom på mentorskab ved en temaaften om det – hvad det er, hvad man skal med det, og hvad man kan få ud af det. Der var der også to med en mentor, som fortalte om deres oplevelse af det.

"Der kom også et par stykker mere efter den aften, som sagde: "Det vil jeg gerne prøve af." Så nogle gange tror jeg, der er brug for lige at kickstarte det," siger Jonas Ægidius.

I Lindehøj Kirke er der flere mentorer til rådighed, end der er mentees. Der står 24 voksne på mentorlisten, men der er typisk kun 5-10 stykker mentorskaber i gang.

"Jeg tror, der er nogen, der kan tænke: "Jamen, så skal der være et eller andet galt, når man har en mentor." Det prøver jeg ligesom at slå lidt ned," siger Jonas Ægidius.

Han understreger det vigtige i, at de unge skal føle sig velkomne, så de føler sig trygge ved at henvende sig til de voksne.

Tilgængelighed er altafgørende

I mentorrelationer kan de unge tage nogle af de ting op, som fylder i deres liv, hvad enten det er tro, byrder, konflikter, relationer, eller hvad end de vil vende. Det foregår med tavshedspligt og i en relation med de unge i fokus.

"Hvis der så kommer nogle ting i deres liv, hvor der er nogle ting, der er svære, så er det bare vigtigt, at de har en relation på forhånd, hvor de tænker: "Jamen, så snakker jeg selvfølgelig bare med ham her eller hende her, og der tror jeg også, mentorskab kan noget godt, fordi så har de en fast relation," siger Jonas Ægidius.

Hans oplevelse er, at de unge typisk ikke rækker ud efter en samtale, hvis de voksne ikke virker tilgængelige. Derfor gør Jonas Ægidius meget ud af at gentage tilbuddet om mentorskab til de unge samt sige, at de gerne må skrive og få en samtale. Også selvom der i længere tid ikke er respons på tilbuddet.

"Det er jo nogle gange et hårdt, langt træk og arbejde at nå til at skabe nogle relationer," siger Jonas Ægidius.

Satsning på børn og unge

Nexus er navnet på Lindehøj Kirkes tilbud til unge i alderen 16-21 år. For omkring 20 år siden blev der i Lindehøj Kirke ansat en fuldtidsmedarbejder for børn og unge, hvor halvdelen af lønnen er betalt af menighedsrådet og den anden halvdel betalt af en støtteforening for kirken. For otte år siden overtog Jonas Ægidius posten.

"Det at have en fuldtidsstilling til børnearbejde gør bestemt ikke alt. Men det er med til at fastholde en vis kontinuitet. Det falder ikke lige så nemt på jorden," siger Jonas Ægidius.

Hans job er at holde overblikket over kirkens aktiviteter samt frivillige for børn og unge, opmuntre, vejlede og hjælpe ved udfordringer. Hans pædagoguddannelse er ham behjælpelig i det mellemmenneskelige arbejde med at forstå hinanden, kommunikere og samarbejde.

"Jeg oplever egentlig, at det jo er de frivillige, der gør et kæmpe stykke arbejde, og så får jeg lov til nogle gange at sidde og puste lidt til gløderne, hvis de er ved at gå lidt ud, for lige at opmuntre dem lidt og holde fast i nogle af de frivillige. Det er jo en fantastisk frivilligkultur, der først og fremmest bærer det," siger Jonas Ægidius.

Kristen friskole tæt på

Udover den engagerede frivilligkultur og én fastansat børne- og ungdomsmedarbejder bidrager andre faktorer til Lindehøj Kirkes succes med børn og unge. At der allerede er et veletableret børne- og ungdomsarbejde, får nytilflyttede børnefamilier til at vælge kirken til. Den lokale, kristne friskole Thomasskolen har også betydning:

"Vi havde en klasse dér, hvor de var 18 fra klassen, der kom i juniorklubben. Så der var det jo sådan helt en kultur," fortæller Jonas Ægidius.

Når først børnene er med i kirken, er det naturligt for mange med alderen at avancere til næste klub. Således er der en fødekæde, der sker af sig selv.

"De unge bærer på rigtig meget og kæmper med mange ting. Det er ikke alle, der gør det, men nogen gør. Og jeg studser nogle gange over: "Hvor mange voksne har du at tale med det her om? Er jeg den eneste?" "

Jonas Ægidius, børne- og ungdomsmedarbejder i Lindehøj Kirke

I initiativet Elsk Herlev Elsk Herlev tager de unge ud og spreder Guds kærlighed i Herlev. Det kan for eksempel være ved at dele pandekager og kakao ud på Herlev Station eller ved at synge og hygge med de ældre på et lokalt plejehjem.

Nogle af de unge fra Nexus tager venner med fra efterskolen. Det er blevet til Nexus+ for de 20-30-årige, som er flyttet fra Herlev-området. Mange af dem bor i selve København, men er tilknyttet Lindehøj Kirke via cellegrupper og nogle månedlige arrangementer.

Byrdebæring

Når Jonas Ægidius hver anden gang er med til kirkens Nexus-ungemøde for 16-21-årige om onsdagen i kirken, er han ofte optaget af forbøn og samtaler. Det udvikler sig nogle gange til en spontan samtale, som går ned i de dybere lag, og som nogle gange fører til en opfølgende samtale på tomandshånd.

"De unge bærer på rigtig meget og kæmper med mange ting. Det er ikke alle, der gør det, men nogen gør. Og jeg studser nogle gange over: "Hvor mange voksne har du at tale med det her om? Er jeg den eneste?"," siger Jonas Ægidius.

Jo mere tid han tilbringer med de unge, desto mere åbner de op for samtaler. Han har erfaret, at unge ofte bærer på andres byrder såsom deres venners og families problemer:

"Det har for mig været sådan lidt af en øjenåbner, at de går og bærer på andres byrder," siger Jonas Ægidius.

Fra 1. juni stopper Jonas Ægidius i sin stilling. Da skal han gå hjemme med sin søn Levi på 1,5 år, nok cirka indtil han skal i børnehave. Derudover vil han lave frivilligt arbejde med børn og unge. Og så er det nok tilbage til det lønnede arbejde med børn og unge:

"Jeg kommer til at lave noget med børn, indtil jeg bliver 80 år, tror jeg," siger Jonas Ægidius.

Jonas Ægidius (til venstre) er børne- og ungdomsmedarbejder i folkekirken Lindehøj Kirke i Herlev. Her er han med unge fra kirkens ungdomsgruppe Nexus for 16-21-årige. Foto: Privat

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KLUMME

Det ene kunstværk

I den seneste tid er jeg blevet en flittig gæst på Statens Museum for Kunst, og jeg er ved at have et personligt og genkendende forhold til mange af kunstværkerne.

I begyndelsen af min nye interesse tog jeg derind sammen med en veninde. Efter besøget foreslog hun, at vi om nogle måneder eller et halvt år igen skulle tage derind sammen og i mellemtiden finde ud af, hvilket maleri vi hver især syntes bedst om, vise det for hinanden og fortælle, hvorfor netop dette billede er blevet vores favorit.

Jeg syntes dengang, at det var en urealistisk opgave, for der var så mange at vælge imellem, at det ville være umuligt at udvælge én frem for de andre. Men måske kunne det lade sig gøre at udvælge ét maleri fra hver udstilling, eller - når det gjaldt min yndlingsudstilling "Dansk og Nordisk Kunst 1750-1900" - så gerne 5-10 stykker. Men ét var en umulighed!

Men efterhånden som mine besøg bliver flere og flere, har jeg pludselig opdaget, at jeg hver gang stiler mod de to samme malerier, som er malet af den samme kunstner, nemlig Bertha Wegmann.

De andre kunstværker er ikke blevet mindre interessante, og blandt dem er der også flere favoritter. Men et besøg på museet uden en tur rundt om Bertha Wegmanns portrætter af sin søster og af den ældre kvinde Cecilie Trier ville være utænkelig.

Ikke mindst det sidste kan jeg ikke løsrive mig fra. Så her finder jeg altid en siddeplads og sidder en stund stille og betragter den ældre kvinde, indtil hun nærmest bliver levende foran mig. Jeg slapper af og pulsen falder, når jeg betragter hende og oplever det, som om hun også betragter mig. Der er noget trygt og genkendende i hendes blik.

Det er måske ikke det mest prangende eller berømte billede, og det er ikke malet af én af de kendteste malere, men det taler til noget dybt i mig.

På samme måde, som det er gået mig på mine besøg på Statens Museum for Kunst, er det gået mig og andre kristne: Jo længere tid, man lever i troens verden, og jo mere troen uddybes, jo enklere bliver det.

Som ny kristen bliver man let betaget af det ekstraordinære i troen, helbredelser og store oplevelser med Gud, og det er svært at finde "Det ene kunstværk" i troen. Men med tiden blegner det ekstraordinære. Det har stadig en betydning, men er ikke længere centralt.

Ligesom Peter, Jakob og Johannes, der under forklarelsen fik lov at se Moses og Elias, og Peter i sin begejstring ville bygge hytter både til Jesus, Moses og Elias. Men da en sky tog synet bort, kunne de kun se Jesus alene.

Af Kirsten Krog
Cand.mag. Deltidsjournalist
i Kbh. for Udfordringen

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2025: Årgang 53. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen
Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
udf.nu (for unge).
Revision: Redmark, Århus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693
DMO oplagskontrol for 2024: 4.727

KFS og LMH indleder samarbejde om at gøre Jesus kendt på gymnasier

Kristeligt Forbund for Studerende og Luthersk Missions Højskole vil med ny linje på højskolen i Hillerød udruste unge kristne til at dele deres tro på Jesus.

På Luthersk Missions Højskole i Hillerød glæder man sig til at samarbejde med KFS om at udruste unge til at gøre Jesus kendt.

Unge fra KFS har tidligere fået undervisning på Ledertrænings-centret i Ødsted, som lukkede sidste år. Under et LTC-forløb holdt teams oplæg om troen på studiesteder i de forskellige landsdele.

Fra foråret 2026 lancerer Luthersk Missions Højskole (LMH) sammen med Kristeligt Forbund for Studerende (KFS) en ny linje på højskolen i Hillerød, der skal opmuntre og udruste eleverne til at dele deres tro på Jesus - samtidig med at de forankres dybere i evangeliet om nåden i Jesus.

KFS-linjefag og praktik

Elever, der vælger linjen, vil deltage i alle LMH's obligatoriske "kernefag", fx troslære, etik og Galaterbrevet, der hjælper eleverne til først og fremmest at finde hvile og frihed i Jesus.

Linjen vil desuden indeholde særlige valgfag, der skal modne og udruste eleverne til samtale om tro, fx trosforsvar, samtidsanalyse og et særskilt KFS-linjefag.

Herudover vil eleverne undervejs i opholdet deltage i KFS' arbejde på de gymnasiale uddannelsesinstitutioner i Østdanmark. Det kunne fx være at medvirke ved religionstimer, dele kakao ud i en KFS-stand eller besøge en KFS-gruppe i en spisepause.

Win-win for begge parter

Både KFS og LMH glæder sig over det kommende samarbejde, og forstander på LMH Kristoffer Enevoldsen siger:

"LMH's hjertesag er at hjælpe vores elever til en frimodig, hvilende og afklaret tro på Jesus. Men en sådan tro er ifølge Bibelen samtidig en "virksom" tro. Vi glæder os over et nyt samarbejde med KFS, der vil give nogle af vores elever en mulighed for at dele den tro, de sideløbende forankres i.

Håbet er, at de vokser i glæden over Jesus, får lov at smitte andre med den samme glæde og forhåbentligt sætter en kurs fremad, hvor de i en afhængig frimodighed deler evangeliet om Jesus, hvor de end kommer hen.

Samarbejdet med KFS giver en unik mulighed på de danske studiesteder, som mange af vores elever selv har været en del af."

Generalsekretær i KFS Jakob Højlund siger:

"I KFS glæder vi os rigtig meget over, at vi nu sammen med LMH kan udruste endnu flere unge mennesker til at gøre Jesus kendt på gymnasierne i Danmark. Den praktiske træning i at formulere ens egen tro og pege på Jesus som verdens frelser i et nutidigt sprog har afgørende betydning.

Både for at flere må komme til tro, og for at unge generationer af kristne må opleve at vokse i trosfrimodighed. Jeg er helt overbevist om, at dette er ren win-win for LMH og KFS."

Bodil

Behandlingshjem fejrer 50-års jubilæum

Den Selvejende Institution Betesda Rehabilitering på Blåhøjvej i Karstoft fejrer sit 50-års jubilæum den 17. maj.

Det kristne behandlingshjem Betesda Rehabilitering på Blåhøjvej 66 i Karstof fejrer 50-års jubilæum den 17. maj kl. 14-21 med bl.a. historisk tilbageblik, beretninger om livsforvandlende oplevelser og et aftenmøde, hvor Jørn Hyldgaard taler.

I en pressemeddelelse skriver Peter Bergholt om jubilæet:

Betesda Rehabilitering har gennem de sidste 50 år været en central institution i arbejdet med at hjælpe mennesker, der kæmper med alkohol- og stofmisbrug. Gennem kristen socialpædagogisk behandling har mange fundet vej til et nyt og meningsfuldt liv. Institutionen har hjulpet mange mennesker med at genvinde håb og handlekraft til at bygge et nyt liv op med livsglæde.

Vi inviterer dig til at fejre vores 50-års jubilæum den 17. maj 2025 fra kl. 14-21. Det bliver en festlig og hjertevarm dag fyldt med glæde, anekdoter, og vidnesbyrd, der afspejler det kristne fællesskab og vores arbejde med at hjælpe mennesker, der kæmper med alkohol- og stofmisbrug."

Jubilæumfesten

Programmet begynder den 17. maj kl. 14.00 med reception. Her kan man møde nuværende og tidligere beboere samt medarbejdere.

Kl. 15.15 er der jubilæumsfejring med sang, vidnesbyrd, anekdoter og historisk tilbageblik, hvor man kan høre vidnesbryd fra personer, der gennem årene har været tilknyttet Betesda, og som måske har haft et ophold, gennemgået rehabilitering og har fået en ny start i deres liv.

Gennem 50 år er der opbygget mange anekdoter og historier, der giver et indblik i arbejdet og de livsforvandlende oplevelser. Fejringen vil være krydret af sang og musik, der vil være med til at skabe en stemningsfuld atmosfære.

Kl. 17.15 er der mulighed for at købe aftensmad.

Kl. 19.00 er der aftenmøde med Jørn Hyldgaard samt vidnesbyrd, sang og musik.

Efter aftenmødet vil der være hygge med vafler, is og popcorn.

Receptionen foregår på Betesda Rehabilitering, Blåhøjvej 66, Karstoft, 6933 Kibæk.

Arrangørerne modtager meget gerne tilmelding på tlf. 97 19 63 53 eller via mail på tilmeld@betesda.dk.

Betesda Rehabilitering

Betesda Rehabilitering er medlem af landsforeningen Teen Challenge Danmark www.teenchallenge.dk.

Den kristne selvejende institution Betesda Rehabilitering har i årenes løb hjulpet mange mennesker til at få et nyt og bedre liv, typisk gennem et ophold af 3-6 måneders varighed.

Bodil

Albanien gjorde stort indtryk på efterskoleelever fra Vejle

22 elever og medarbejdere fra Grejsdalens Efterskoles prøvefri 10. årgang, 10ELSK, har været på en helt særlig udlandstur.

Af Leif Kruse, forstander

Det er ikke nogen helt almindelig udlandstur, elever på 10ELSK fra efterskolen i Vejle gennemfører.

Med udgangspunkt i YWAM-basen i Durrës i Albanien hjælper eleverne med at række ud til de fattige i nærområdet. Efterskoleeleverne har fx sammen med den lokale kirke besøgt mennesker, der bor i huse, der har været styrtet sammen efter et jordskælv i 2019.

Gaver giver håb

Regeringen i Albanien har utallige gange lovet at hjælpe, men intet er sket, og familierne er overladt til at klare sig selv. Eleverne har indkøbt mad og delt store poser ud. Selvom det ikke rækker langt, giver modtagerne udtryk for, at det giver håb at blive set og husket.

Efterskoleeleverne har også smurt madpakker og delt ud til gadebørn og andre af gadens fattige mennesker. Derudover har de besøgt en skole i bjergene ved Tirana, hvor de har talt engelsk med børnene og dyrket sport med dem.

Der var også medbragt bolde samt Lego-klodser som Lego Charity har doneret. Skolen er utrolig nedslidt og savner helt basale ting som varme i lokalerne om vinteren. Hverken skolens lærere eller elever har adgang til nogen form for skærm, så bøger og blyanter er deres eneste hjælpemidler til at lære i alle fag.

De albanske elever var glade for besøget.

Naturoplevelser

Eleverne har heldigvis også haft god tid til at nyde den storslåede natur i bjergene ved Tirana og på stranden i Durrës.

Forholdene i Albanien har gjort stærkt indtryk på eleverne, der er blevet mere taknemmelige for alle de goder, som vi har i Danmark. Det har også givet stof til eftertanke, at selv de fattigste albanere er imødekommende og glade mennesker.

10. klasse / 10ELSK

Grejsdalens Efterskole har gennem året udfordret teenagerne i 10. klasse til at gøre små ting med stor kærlighed i en prøvefri 10. årgang: 10ELSK. Det kulminerede med rejsen til Albanien.

Det er dog stadig muligt at vælge en almindelig 10. klasse med prøver og karakterer på Grejsdalens Efterskole.

Til venstre: Der bor mennesker i disse delvis nedstyrtede huse.
Øverst til højre: Der er en fantastisk natur i Albanien

Nederst til højre: De lokale modtager gerne mad fra eleverne.

KriSoS holder forbøn for Social- og Sundhedssektoren i Danmark

KriSoS (Kristne i Social- og Sundhedssektoren) holder en særlig gudstjeneste søndag d. 1. Maj 2025 i Hørup Kirke.

KriSoS har valgt at sætte dagen af til særlig forbøn for arbejdspladserne i social- og sundhedssektoren. De opmuntrer alle, der kan, til at komme og være med til at løfte medarbejdere og deres arbejdspladser op i bøn. Der bliver også bedt i grupper og af enkeltpersoner.

Det er hårdt arbejde fysisk og psykisk at hjælpe andre mennesker med deres behov. Derfor arbejder KriSoS med bl.a. at skabe forbøn for

Inga Helver

personale på alle sygehuse, plejecentre, døgnpleje og institutioner på området.

"Det er så vigtigt med forbøn," siger Inga Helver, der er leder af KriSoS. "Det blev alvorligt for mig Palmesøndag: "Jesus har brug for det," står der i påskefortællingen i Bibelen. Ligesom han havde brug for det lille æsel til at bære sig den gang, har han brug for os og vores forbøn til at bære sig nu - ud i verden og ud på arbejdspladserne."

Efter gudstjenesten, som ledes af Anders Bo Engrob, vil der være kaffe og boller med pålæg i kirkecenteret. Her vil medarbejdere fortælle anekdoter fra deres arbejdsliv, og der vil blive orientering om KriSoS og det arbejde, der ydes i Danmark og andre lande.

Gudstjenesten foregår søndag d. 1. maj kl. 11.00 i Hørup Kirke i Kjellerup.

Eilis

LEDERARTIKEL

Skal årets hovedtaler erstattes af et barn?

Når der skal planlægges sommercamps eller andre store arrangementer, er det ikke en fuldstændig usandsynlig tanke, at der rundt om bordet bliver sagt eller tænkt noget i retning af, "hvem er den allerstørste taler lige nu, hvilket stort navn vil vi gerne have til at komme og tale hos os?"

Men hvis nu Jesus sad med i lejrudvalget, mon han så ikke nogen gange ville sige noget i stil med, "intentionen er god, men spørgsmålet er forkert", og måske ville han så foreslå, at vi i stedet for at få en stor kanon til at komme og tale tog et lille barn med op på den store scene, og til de tusindvis af mennesker sagde noget i retning af, at hvis du gerne vil med i Guds rige, så skal du blive som dette lille barn - ja, faktisk kan du slet ikke komme ind i Guds rige, hvis ikke du bliver som et lille barn.

Da disciplene spurgte Jesus, hvem der var den største i Himmeriget, kaldte Jesus et lille barn hen til sig og placerede barnet lige i midten af dem alle sammen og sagde, at hvis ikke de blev som dette lille barn, så kom de slet ikke ind i Himmeriget - og væk var pludselig disciplenes store tanker om sig selv.

Ikke et ondt ord om sommercamps og andre store arrangementer, hvor frivillige og ansatte knokler og bruger et hav af timer på at skabe det bedst mulige indhold og de bedst mulige rammer. Det er vigtigt, at vi taler ind i tiden og taler i et sprog, der både er relevant og forståeligt.

Vi skal som kristne forsøge at give svar på alt. Alle behov, alle længsler, al tvivl, al undren, al frygt, alle skuffelser, alle spørgsmål.

Alt skal vi forsøge at give svar på og imødekomme, fordi hos Gud har vi alle svar. Gud er svaret og har svaret på alle vores længsler, spørgsmål og frustrationer, men vi kan jo ikke bare sige "svaret er Jesus" eller "du skal bare blive som et barn", når et knust menneske ikke forstår, hvorfor Gud ikke gør som forventet. Eller når et menneske er blevet knust af andre mennesker, eller hvis vi synes, at logikken eller videnskaben modbeviser Gud.

Derfor er vi nødt til at gøre os umage, vi er nødt til at gøre det bedste, vi kan, for at hjælpe vores næste på vej, vi er nødt til at gøre vores bedste for at vise og videregive Guds kærlighed, men vi må i vores iver efter at gøre det bedste ikke blive så modtagerorienteret, at vi glemmer at tage udgangspunkt i afsenderen.

Godt nok er det en grundregel i al god kommunikation at tage udgangspunkt i modtageren, men når det gælder den kristne tro og Gud, er vi nødt til at ændre den regel lidt og først og fremmest at tage udgangspunkt i afsenderen.

Det er fantastisk med kloge og kreative mennesker, der kan formidle den kristne tro på de intellektuelt set mest overbevisende måder og på de mest smarte og tidssvarende måder, men uanset hvor mange ressourcer vi har af den ene eller den anden art, så må vi altid først og fremmest lade os inspirere af Jesus, der var en mester i at gøre det simpelt, og som blandt andet sagde, at:

"Den, der gerne vil med i Guds rige, skal blive som et lille barn", og som også sagde:

"Martha, Martha, du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting - og det er helt ok, men husk, at når alt kommer til alt, så er der kun én ting, som for alvor er vigtigt, og det er at sidde hos mig og lytte til mig - for det er der, du finder det, du søger."

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Niels-Peter Hedegaard

Præst i Projekt ÅbenkirkeOdense

Den opstandne Jesus møder disciplene

Se det for dig: Absolut ydmygelse, smerte, fortvivlelse.

Dagene forud havde kun budt på ulykke efter ulykke. Og denne søndag var ikke anderledes.

Det burde ikke kunne blive værre, men Maria Magdalene havde ikke desto mindre om morgenen kunnet konstatere, at ikke bare var Jesus død, men nu var hans grav også blevet vanhelliget og udsat for hærværk og tyveri. I frustration løber hun tilbage til de disciple, som ikke havde taget flugten endnu, for at fortælle, at Jesu lig var blevet stjålet.

Måske i forargelse og vrede, men i hvert fald i vantro, løber Peter og Johannes alt, hvad de kan.

Håbet er vel, at de kan nå at fange nogle af dem, som har vanhelliget graven. De finder graven tom.

Men så begynder tingene at vende. Den første melding kommer fra kvinderne, som i anden runde ved graven møder Jesus.

Levende.

Som de fornuftige mennesker, de naturligvis var, måtte de tilskrive det kvindernes sorg. Ønsketænkning.

"Så, så Maria, vi savner ham også...".

Følger vi Lukas-evangeliets gengivelse, så får to disciple, på vej væk fra Jerusalem i tydelig opgivenhed og mismod, følgeskab af Jesus. Men sorg og fortvivlelse har det med at lukke vores øjne for håbet og hjælpen. Og selvom de følges med den levendegjorte Jesus, taler de alene om det udslukte håb. Indtil de i fællesskabet ved bordet og ordet finder håbet. Så får de øje på Jesus. Og håbet tændes.De sprinter de 11 kilometer tilbage til Jerusalem, hvor de om aftenen forklarer de andre disciple, hvad de netop har oplevet.

Som de fornuftige mennesker, de naturligvis var, måtte de tilskrive det kvindernes sorg. Ønsketænkning.

"Så, så Maria, vi savner ham også...".

Men stadigvæk er disciplene skeptiske. Døde mennesker opstår ikke til livet igen! Uanset hvor meget vi kunne ønske os det.

Dagens tekst forklarer os, at selv efter alt det, som var sket tidligere på dagen, er disciplene så dybt forankret i skepsis og modløshed, at da Jesus om aftenen igen viser sig, må han vise sine hænder, naglemærkerne for at bevise, at han ikke blot er en dobbeltgænger. En look-alike. En wannabe.

På intet tidspunkt er der nogen af disciplene, der har overvejet, at Jesus kunne være opstået fra de døde. For døde opstår ikke igen til live.

Hverken i dag eller dengang.

Og de vidste nok, hvordan et offer for romernes tortur og henrettelser så ud.

Særligt, når der skulle statueres eksempler.

Det var ikke et kønt syn.

Og det var aldrig noget, man vendte tilbage fra.

Thomas var antageligvis en af de disciple, som var stukket af. Så han var ikke til stede, de steder, hvor Jesus havde vist sig denne søndag. Og han kræver såmænd ikke andre tegn, end dem de andre disciple havde krævet og fået.

Men han kræver dem for sig selv.

Han er ikke tilfreds med at høre de andre fortælle det.

Han har selv brug for at opleve den opstandne Jesus. Han har brug for at mærke evangeliets konkrete berøring.

Døden, smerten, håbløsheden var så virkelig. Skulle han igen risikere at tro, håbe og elske, måtte det blive konkret på ny.

Det skulle kunne mærkes.

Jesus er ikke vred, men giver Thomas den personlige berøring, han har brug for.

"Min Herre og min Gud!" – er ikke bare et øjeblik af personlig triumf, men det øjeblik, hvor tvivlen leder til en dybere og mere levende tro.

Jesus møder derefter os alle med et "Velsignede er de, som ikke har set og alligevel tror." Det er en invitation til alle generationer, ikke kun den, som levede med den opstandne Jesus, men også alle generationer, som følger.

Thomas var antageligvis en af de disciple, som var stukket af. Så han var ikke til stede, de steder, hvor Jesus havde vist sig denne søndag. Og han kræver såmænd ikke andre tegn, end dem de andre disciple havde krævet og fået.

Men han kræver dem for sig selv.

Det er ikke en Jesus, som taler ned til dem, der rummer tvivl.

Det er en saligprisning af enhver, som omfavner en dybere dimension af tro.

En tro, der inviterer os til at træde ud i det ukendte med tillid og åbenhed, selv når beviserne ikke umiddelbart ligger for hånden, og vi bliver nødt til at læne os ind i erfaringen med ham og løfterne fra ham.

Tvivlen er nemlig ikke troens modsætning. Tvivlen er den skovl, hvormed vi graver dybere ned i troen.

Prædikentekst: Joh. 20, 19-31

Den opstandne Jesus møder den vantro Thomas

Om aftenen den samme dag, den første dag i ugen, mens disciplene holdt sig inde bag lukkede døre af frygt for jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem og sagde til dem: »Fred være med jer!«

Da han havde sagt det, viste han dem sine hænder og sin side. Disciplene blev glade, da de så Herren. Jesus sagde igen til dem: »Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.«

Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: »Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt.«

Thomas, også kaldet Didymos, en af de tolv, havde ikke været sammen med dem, da Jesus kom. De andre disciple sagde til ham: »Vi har set Herren.« Men Thomas sagde til dem: »Hvis jeg ikke ser naglemærkerne i hans hænder og stikker min finger i naglemærkerne og stikker min hånd i hans side, tror jeg det ikke.«

Otte dage efter var hans disciple atter samlet, og Thomas var sammen med dem.

Da kom Jesus, mens dørene var lukkede, og stod midt iblandt dem og sagde: »Fred være med jer!« Derpå sagde han til Thomas: »Ræk din finger frem, her er mine hænder, og ræk din hånd frem og stik den i min side, og vær ikke vantro, men troende.«

Thomas svarede: »Min Herre og min Gud!« Jesus sagde til ham: »Du tror, fordi du har set mig. Salige er de, som ikke har set og dog tror.«

Jesus gjorde også mange andre tegn, som hans disciple så; dem er der ikke skrevet om i denne bog. Men dette er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn, og for at I, når I tror, skal have liv i hans navn.

Bibeltekst bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Filip Smidt
soc. pæd. og psykoterapeut

Kig din teenager over skulderen

Netflix' nye serie "Adolescence" er baseret på en sand historie om en 13-årig mordmistænkt.

Den gode børneopdragelse har de seneste 50 år haft en stigende opmærksomhed i vores samfund. Børn har fået rettigheder, forældre har fået frataget opdragelsesmuligheder så som at slå (heldigvis). Og i løbet af dette årtusinde er der opstået en hel industri omkring den rigtige opdragelse.

Jeg møder ofte forældre i min praksis, der bliver i tvivl om, hvorvidt de opdrager deres børn rigtigt. Om de nu får styrket alle deres barns sanser og evner, så de kan følge med, når de skal i skole, så de kan få gode venner og få et godt liv.

Jeg husker det selv, fra da mine børn var små. Der var så mange "eneste rigtige" måder at opdrage sit barn, samt oplære dem i et liv som kristen. Og der var også ofte folk, der havde holdninger til bedre valg, der kunne træffes, end dem vi valgte for vores børn og familie.

Uanset hvad vi vælger, så prøver vi at læne os op ad noget eller nogen, som ser ud til at have en fornuftig måde at opdrage på.

Jeg er for nyligt blevet særligt opmærksom på teenageopdragelse og forældreansvaret, fordi trivselskommissionen har været ude med nogle dejligt tydelige anvisninger med fokus på forældre, der skal være bevidste om egetansvaret for deres børn.

Som de selv siger det: "Familien er den vigtigste arena i langt de fleste børns og unges liv." Betragtningen er banal, men ofte glemt, når talen falder på mistrivsel.

Samtidig ser de glædeligt på den udvikling, der er sket i det moderne forældreskab; forældre, der kvalitativt engagerer sig i deres børn. Trivselskommissionen ser særligt fire temaer, der har taget overhånd i forældreskabet i dag. Det er overbeskyttelse, monitorering, forhandling og individfokus. Og med den tilgang oplever mange forældre sig trygge og sikre på at være så nærværende og vidende om deres børn så muligt.

Mark Stanley, Owen Cooper og Stephen Graham i 'Adolescence'. Storbritanniens premierminister har opfordret alle skoleklasser til at se den i undervisningen. Foto: Netflix

Men børn, og særligt teenagere, vil ikke regnes ud, derfor skaber de ny adfærd, hver gang vi lige tror, vi har gennemskuet dem, som vi forældre ikke helt kan gennemskue.

Trivselskommissionen ser særligt fire temaer, der har taget overhånd i forældreskabet i dag. Det er overbeskyttelse, monitorering, forhandling og individfokus.

Dette blev jeg i den grad mindet op efter at have set Netflix' nye Adolescence, som handler om 13-årige Jamie Miller, som bliver anklaget for at have stukket en klassekammerat ned med kniv.

I serien følger vi dels Jamie Miller, politiets opklaringsenhed og hans forældre.

Jeg blev meget optaget af serien, som er skildret meget rå, hvor hvert afsnit er filmet i et "one-take" – uden klipning, hvilket gør oplevelsen meget intens. Som placerer den i øjenhøjde med den aldersgruppe, den handler om. Serien er blevet gjort gratis for alle i Storbritannien, og premierministeren har været ude og opfordre alle skoleklasser til at se denne serie i undervisningen.

Man vil forsøge at tale ind i en debat om børns brug af sociale medier, og hvad de her bliver udsat for.

Desuden sættes der også fokus på unge drenges forbilleder og den uvidenhed, forældrene ofte ikke er bevidste om, i forhold til det indhold deres børn fylder sig med. Serien kan jeg på det varmeste anbefale, at man ser sammen med sine børn fra 13-års alderen, da den kan give muligheder for nogle spændende samtaler med ens teenagebørn.

Vi skal som forældre turde gå tæt på vores børn, også når de er 15, 16 og 17 år. Vi skal være nysgerrige, opsøgende, indlevende på, hvad vores børn fylder sig med, for vi ved det ikke. Vores børns feed på deres telefoner bliver hurtigt ensporet på det, der optager dem lige nu. Derfor har de brug for at blive udfordret til at møde forskellige holdninger, så deres informationsstrøm bliver nuanceret og bred.

Som en kristen forælder er jeg også optaget af, hvor meget trostanker fylder i mine børns feed, og også hvilken baggrund denne undervisning, de får, stammer fra.

Der er enormt mange "instapreachers" og "Tik-Tok evangelister" derude, og det er virkelig svært at gennemskue, hvad deres holdninger er farvet af, og hvilken trosretning de selv bekender sig til.

Jeg har besluttet mig for at sænke bekymringerne omkring dette, og så få mine drenge til at sende mig et link, når de ser klip, der undrer dem, eller som de synes er gode.

Forældrekommissionen opfordrer os forældre til at huske på, "at vi kender vores eget barn bedst, sænk skuldrene, og vid, at der ikke findes en perfekt forælder, og at kærlighed, nærvær og omsorg er det vigtigste, du kan give dit barn, for at det trives."

Jeg kan ikke være mere enig. Vi skal ikke gå med en konstant bekymring om, hvorvidt vi gør det godt nok. Men engang i mellem skal vi turde stoppe op og sammen med vores ægtefælle eller en god ven at kigge på den tilgang, vi har til vores børn og unge. Er vi oprigtigt nærværende, og ved vi egentlig, hvad de går og foretager sig og fylder deres liv med.

Hvis du, når du læser det, tænker; Ja! Det har jeg styr på, jeg kender mine børn, og jeg ved, hvad de fylder sig med. Så er det netop dig, jeg vil udfordre. Fordi vi kommer aldrig til fuldt ud at vide hvad vores børn fylder sig med, og derfor er det nødvendigt, at vi en gang i mellem er nysgerrige på, hvad der lige nu er det, der optager dem - for det skifter hurtigt, særligt på deres mobil.

Så måske skal du smide dig i sofaen med din teenager og bruge lidt tid på at bladre i hinandens feeds, så I også her kan få et større indblik i jeres børns dagligdag. Der er helt sikkert teenagere, der vil brokke sig over at blive kigget lidt over skulderne, men det gør slet ikke noget. For det handler ikke om at overvåge, men derimod at engagere sig og tage et forældreansvar for, hvad de fylder sig med.

I Adolescence møder vi et forældrepar, der pludselig må se hinanden i øjnene og sige, "vi synes da, vi har gjort det så godt vi kunne," for kort tid efter at måtte konkludere "det har vi måske ikke, hvis vores dreng har haft en del af sit liv, som vi aldrig rigtig har været bevidste om. Vi troede jo bare, at vi vidste, hvad der skete i hans liv."

Så kære forældre: vi må tro på vores forældreevner, og prøve - med åbne øjne - nysgerrigt også at turde diskutere vores egen andel i de liv, vores børn og unge lever.

> "Forældrekommissionen opfordrer os forældre til at huske på, "at vi kender vores eget barn bedst, sænk skuldrene, og vid, at der ikke findes en perfekt forælder, og at kærlighed, nærvær og omsorg er det vigtigste, du kan give dit barn, for at det trives.""

TRAVELERS´CHOICE 2020

BO CENTRALT I KØBENHAVN

- Mærk historien og den familiære stemning på et af københavns ældste hoteller.
- Bo tæt på alle byens seværdigheder og en masse eventyrlige oplevelser.
- Vores populære morgenmad er inkluderet i prisen.

BOOK I DAG PÅ WWW.HEBRON.DK

HOTEL HEBRON
COPENHAGEN

Spørg panelet

Poul Henning Krog er en del af Udfordringens svarpanel. Han har en stor livserfaring som familiemenneske med 8 børnebørn, ACT-terapeut, foredragsholder, misbrugslæge-konsulent i 17 år, læge og særligt psykiatrisk læge i 8 år, efterskoleforstander i 10 år og præst i 27 år. Se mere på www.poulhenningkrog.dk.
Skriv dit spørgsmål til phkrog@phkrog.com. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.
Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med.

Negativitetsbias – hjernen er 'forgiftet' og vildleder os – hjælp - hvad gør vi?

Kære Panel

Jeg kæmper ofte med negative tanker. Det er særligt slemt, når jeg er træt. Tankerne løber afsted og bekræfter mig på forskellig vis i det negative. Det kan føles, som om min hjerne opsuger det negative, ofte må jeg derfor slukke for nyhederne. Jeg vil egentligt det gode, men kommer til overfor mig selv og andre at sprede en negativ stemning – noget dårligt og nogle gange ligefrem noget ondt. Jeg kan gruble over detaljer; ord, andre har sagt, jeg misforstår og sidder fast i, at det blot er 'andres skyld'. Hvis jeg arbejder hårdt, kan jeg godt fortrænge det negative, men i stilheden dukker det op igen. Jeg kan blive helt usikker på mit værd, for gør jeg overhovedet noget rigtigt?

Kærlig hilsen
på vegne af flere

Kære venner

Alle kender formentligt til det, der her beskrives. Vi kan have tendens til at spekulere mere over det dårlige, fremfor at sige tak for alt det gode. Oftest skal der flere gode oplevelser til for at fjerne en dårlig. Vores grundfarve i sindet farver anskuelsen af andre mennesker og situationer. Vi tænker og forventer måske det værste af andre? Kritik kan påvirke os mere end komplimenter. Har vi 'ja hatten' eller 'nej hatten' på? Vi har udtrykket 'nissen flytter med', eller 'tyv tror hver mand stjæler' eller 'en ulykke kommer sjældent alene'. Er glasset halvt fyldt eller halvt tomt? Fra Bibelen lyder det: 'Jeg finder altså den lov, at jeg, skønt jeg vil gøre det gode, kun evner det onde.'(Rom.7:21-22)

I mit studie af emnet er jeg stødt på ordet negativitetsbias. Der er et videnskabeligt faktum, at mennesker fokuserer mere på det negative end på det positive. Ordet bias ankom fra engelsk i 90'erne, men er ret nyt i dansk sprogbrug. Det betyder et misforhold eller en skævhed. I videnskaben bruges ordet bias ofte om et misvisende måleresultat. Sammensætningen af de to ord negativitet og bias beskriver den uoverensstemmelse og fejlopfattelse. Det er tankevækkende, at det, vi ser, føler, opfatter og har holdninger til, farver et billede, så en skildring ikke blot kan blive unuanceret, men ligefrem usand. Naturligvis sand for den enkelte, for det blev jo oplevet sådan, men usand for omgivelserne, fordi det negative misvisende fik alt for meget opmærksomhed.

Hvad siger neurovidenskaben om negativitetsbias?

'Hjernen er programmeret til at hæfte sig ved negative oplevelser i højere grad end positive, hvilket kaldes negativitetsbias. Troels W. Kjær, professor og hjerneforsker ved Aalborg Universitet, forklarer, at vores hjerner er indstillet til at fokusere på det negative, men kan trænes til at fokusere mere på det positive gennem neuroplasticitet. Han understreger, at det er vigtigt at være proaktiv i at ændre vores tankegang, ellers vil vores negativitetsbias fortsætte med at dominere.' (Resumé leveret af Infomedia og kilden er Berlingske fra 27.10.2024)

Er der ikke noget godt ved negativitetsbias?

Jo, det hjælper os til at opfange risici og fare, så vi i tide kan være proaktive. Er et dryppende vandrør til sidst sprunget læk og har ødelagt husets gulve, mens vi var på ferie, havde det været bedre i tide at få repareret skaden. Vi kan sige, at vores kig på problemet eller udfordringen med rettidig omhu kan hjælpe os til at tage forholdsregler, så vi fortsat kan leve og ikke blive væltet omkuld. Det er individuelt om man går med livrem og seler, kun med seler eller tager chancen uden livrem og seler. Forsikringsbranchen lever af vores frygt for, hvad der kan ske.

'Survival of the fittest'

Videnskaben forsøger at forklare det negative med evolutionsbriller og har opfundet ordet negativitetsbias. Der er to afgørende faktorer i Darwinismen – tilfældig variation og naturlig udvælgelse. 'Survival of the fittest' – herved bliver de gode egenskaber akkumuleret. Der er enighed om mikroevolution. Kunstig forfinelse af f.eks. får og roser. Udvikling af bakteriers resistens overfor antibiotika. Når det gælder makroevolution, findes der derimod ingen teoretisk eller empirisk evidens for at evolutionære linjer skulle kunne forøge deres kompleksitet med tiden. Det kan man læse mere om f.eks. i min tredje bog PsykiaTro kapitel 4.

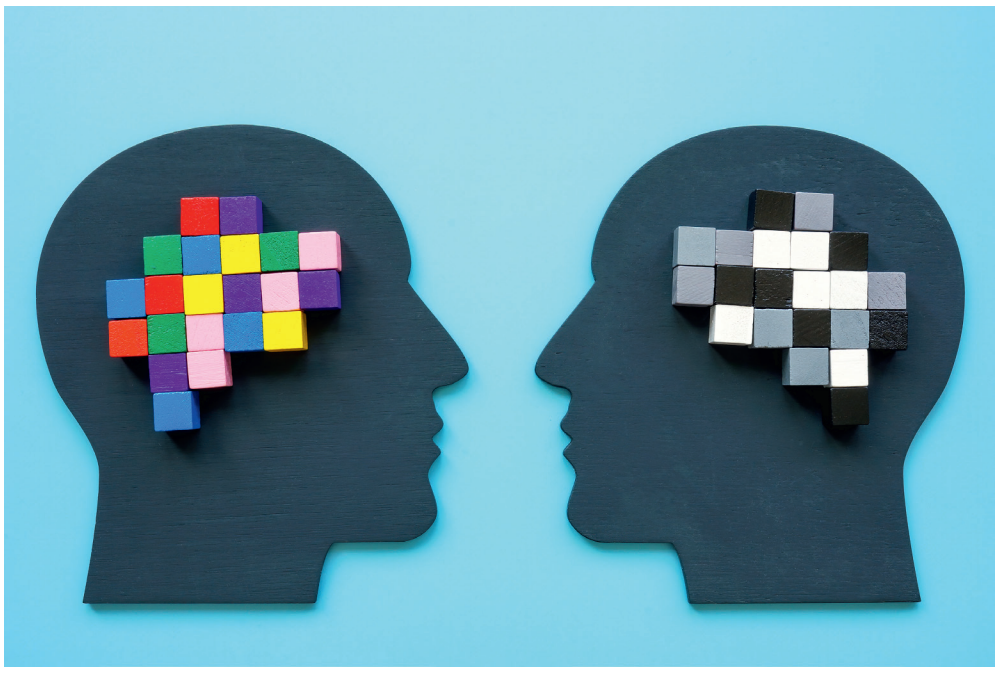

Der er et videnskabeligt faktum, at mennesker fokuserer mere på det negative end på det positive. Det er godt at være opmærksom og fange risici, men det er dårligt at lande i negativitet og et formørket sind.

Negativitesbias og syndefaldet

Naturligvis har vi forskellige personligheder og reagerer forskelligt på livets vilkår, men overordnet har vi alle, ifølge videnskaben, den udfordring, at 'hjernen er programmeret' til at finde det negative. Det er godt at være opmærksom og fange risici, men det er dårligt at lande i negativitet og et formørket sind.

Hvor kommer det negative da fra?

Naturlig selektions forklaring slår ikke til. Naturligvis lærte de forfædre, der så deres kollegaer blive spist af en løve, at passe bedre på, men problemet går langt dybere.

Det negative går tilbage til Syndefaldet, som grundlæggende handler om, at jeg'et kom på tronen frem for livet med Gud. En ny disharmoni og forkert melodi begyndte – 'kvindens skyld', 'slangens skyld', skam, følelsen af at være forkert, identitetskrise, mindreværd, frygt, angst, mørke, flugt, at gemme sig, en isnende kulde i marv og ben.

Vi er heldigvis vidunderligt skabt i Guds billede, men synden har medført et misforhold, vi rammer ved siden af, vi over- og underdriver, sindet formørkes og bliver negativt, vi fejlopfatter os selv, andre mennesker og livets vilkår.

Vi er heldigvis vidunderligt skabt i Guds billede, men synden har medført et misforhold, vi rammer ved siden af, vi over- og underdriver, sindet formørkes og bliver negativt, vi fejlopfatter os selv, andre mennesker og livets vilkår. Vi kommer i uoverensstemmelse og disharmoni med Gud, os selv og hinanden. Et kig på verdenshistorien, familieproblemer, menneskeskabte naturkatastrofer, aktuelle krige og fake-news vil bekræfte dette. At blive genoprettet som menneske kræver langt mere, end at vi lærer af vores fejl, at vi får god feedback og øver os i at være mere positive. Hvad skal der da til for at komme ud af en liv med negativitetsbias?

At blive korsfæstet sammen med Kristus

Det lyder ubehageligt og voldsomt, men er dog sandt. For er vi døde, kan vi naturligvis ikke være negative, onde og præges af synd. Vi fryder os over påskens budskab. Kristus tog det anklagende skyldbrev og naglede det til korset. Vores synd, skyld, skam og elendighed tog Jesus ud af os, og i stedet flyttede Kristus ind i vores liv, og vi blev født på ny. Vi kørte selv vores 'livsbil', men nu overtog Jesus 'rattet', og vi fik lov at sidde ved siden af. Vi er nu nye skabninger, det gamle er forbi, og noget nyt er blevet til. Kristus er herre, og det er vidunderligt, for naturligvis ved Gud bedst om alt. På rejsen fremad leder Guds godhed os til med glæde at leve i omvendelsen.

Et nærmere studie af især Romerbrevet lærer os, at Jesus ikke blot tog den enkelte synd op på korset, men han tog syndens legeme – det gamle menneske – op på korset. Hvis vi skulle udrydde spiritus i Danmark, ville det ikke være nok at smadre flaskerne i butikkerne og depoterne, at lukke spritfabrikkerne, at stoppe al import og hjemmebrænderi. Vi måtte derimod i alle mennesker ødelægge trangen til flugt i spiritus, det er naturligvis umuligt for os, men ikke for Gud. På sammen måde er evangeliet ikke kun, at Gud tilgiver og fjerner den enkelte synd – 'spritflasken', men han fjerner radikalt det gamle menneske, som producerer synd – 'sprit', igennem at vi korsfæstes med Kristus.

Bag begrebet negativitetsbias kan der være en utilfredshed og negativitet overfor sig selv og derfor et muligt flugtforsøg i selviskhed, drukkenskab, afgudsdyrkelse, trolddom, udsvævelser, utugt og urenhed. Negativitetsbias kan komme til udtryk overfor andre – fjendskaber, misundelse, hidsighed, splid, kliker og nid. Alt dette kalder Bibelen kødets gerninger, en frugt af det gamle menneske.

I frelsen har vi fået Kristi sind

Jesus var og er ikke negativ. I ham har vi fået en ny identitet. Det handler ikke grundlæggende om personlighedstype eller gamle og nye traumer. Det handler om et helt nyt liv, hvor vi fra nu til nu dør og opstår med ham. Det er påske hele året. Vi bliver ikke blot i korsfæstelsen, men føres frem til opstandelseskraften. 'Sådan skal også I se på jer selv: I er døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus.' Og 'stil jer selv til rådighed for Gud som levende, der før var døde'. (Rom.6:11+13) Det ændrede de første disciple fra at være 'tordensønner', formørkede, vantro og selvoptagede til at blive Gudsoptaget. Vi kaldes til det samme liv; så ud med negativitetsbias – den gamle hjerne – og ind med Kristi sind. Ikke blot jubel over alt, for livet er også fyldt med trængsler, men i følgeskabet med Kristus er der sejr over negativitetsbias, for han har overvundet alt, og vi er i ham.

Kærlig hilsen
Poul Henning

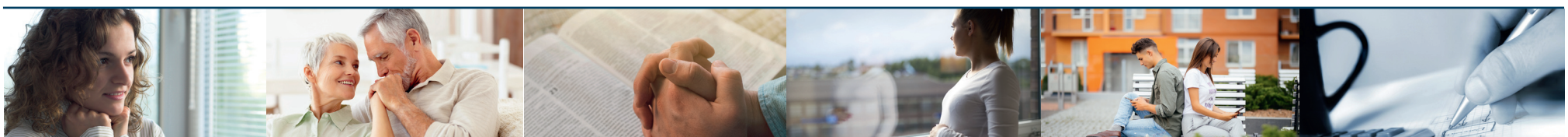

Pave Frans på Peterspladsen i 2014. Paven døde 17. april 2025 88 år gammel. Pave Frans blev valgt 13. marts 2013 og var den 266. pave i rækken. Foto: Bigstock

Pave Frans' sidste dag efterlader verden med et stort håb

Pave Frans døde tidligt om morgenen 2. påskedag. Hans sidste budskab til verden om, at det evige liv er en virkelighed, blev hans afsked med både Kirken og hele menneskeheden. Iben Thranholm rapporterer fra Rom om pavens sidste dag, og hvad der nu skal ske

Af Iben Thranholm

"Jesu opstandelse er i sandhed grundlaget for vores håb. For i lyset af denne begivenhed er håb ikke længere en illusion. Takket være Kristus – korsfæstet og opstanden fra de døde – skuffer håbet ikke! Spes non confundit! (jf. Rom 5,5). Dette håb er ikke en flugt, men en udfordring; det bedrager ikke, men giver os styrke.

Alle, der sætter deres håb til Gud, lægger deres svage hænder i hans stærke og mægtige hånd; de lader sig rejse op og begiver sig afsted på vandring. Sammen med den opstandne Kristus bliver de håbets pilgrimme, vidner om kærlighedens sejr og om Livets afvæbnede kraft.

Kristus er opstanden! Disse ord rummer hele meningen med vores eksistens, for vi er ikke skabt til døden, men til livet. Påsken er livets fest!"

Disse håbefulde ord var pave Frans' sidste påskebudskab, som han gav påskedag i forbindelse med den traditionelle Urbi et Orbi-velsignelse.

Paven deltog ikke i den forudgående messe under åben himmel på Peterspladsen, som blev fejret af kardinal Angelo Comastri, og der var derfor stor spænding omkring, om han ville træde frem på balkonen over indgangen til Peterskirken, som traditionen byder.

Da forhænget blev trukket til side, og paven kom til syne i sin rullestol, brød pladsen ud i jubel. Han var for svækket til at læse budskabet selv, men nåede nærmest hviskende at lyse velsignelsen. Trods hans svækkelse havde ingen forestillet sig, at det var sidste gang, han ville ses på Peterspladsen.

Allerede næste morgen „gik han hjem til Faderen", som det altid lyder i Vatikanets meddelelse om en paves død.

Guds perfekte timing

At pave Frans døde mindre end et døgn efter at have bekræftet det kristne håb om det evige liv, føles som en højtidelig og mægtig påmindelse. Guds timing synes nærmest perfekt. At en pave dør netop på dagen, hvor Kristi opstandelse fejres, rummer et vidnesbyrd i sig selv.

Juleaftensdag 2024 åbnede pave Frans jubelåret ved at træde hen og fysisk åbne den hellige dør til Peterskirken – en dør, der kun åbnes hvert 25. år.

Ved den lejlighed erklærede han, at 2025 skal være et jubelår med temaet „Håbets pilgrimme".

Et jubelår i den katolske kirke er en tid for forsoning, nåde og åndelig fornyelse. Pavens egen død midt i denne tid styrker også hans budskab om, at vi er skabt til livet – ikke døden.

I en verden, hvor politik fylder så meget, minder pave Frans' afsked os om det kristne håb, der rækker ud over det jordiske.

Noget, der også har rørt mange menneskers hjerter, er pave Frans' mod og vilje til at fuldføre sin opgave helt til det sidste – på trods af sygdom og svækkelse. Selvom han var tydeligt præget af sin tilstand og måtte sidde i rullestol, valgte han alligevel at vise sig for de mange tusinde på Peterspladsen og udføre sin pligt til det sidste.

Ingen havde forventet, at han efter velsignelsen også ville tage turen rundt i den åbne, hvide papamobil – og hilse og velsigne de 35.000 fremmødte. At en pave – trods smerte og alderdom – ikke trækker sig tilbage, men fuldfører sit kald med værdighed og trofasthed, har givet håb og trøst til mange, særligt til dem, der selv kæmper med sygdom eller handicap.

Pave Frans ønskede altid at minde verden om, at alle liv har værdi – også det, der er svagt, aldrende eller lidende. Med sit eget eksempel viste han os det endnu en gang. Det blev et stærkt og dybt meningsfuldt farvel – ikke bare til Peterspladsen, men til verden og til Kirken. Og selvom han ikke selv vidste det den dag, var det et perfekt punktum.

Bøn på Peterspladsen

Samme aften, som pave Frans døde, blev der bedt rosenkrans på Peterspladsen, ledet af en kardinal Mauro Gambetti.

Mange turister og pilgrimme stoppede op og deltog stille.

Solen gik ned bag Peterskirken og farvede himlen i de smukkeste rosa nuancer, som gav en fornemmelse af, at den himmelske verden er virkelig – og som en naturlig forlængelse af pavens sidste ord dagen før.

I katolsk tro er det vigtigt at bede for de døde – ikke kun i sjælemesser, men også i personlig forbøn.

Troen er, at sjælen kan få brug for kirkens og de efterladtes bøn for at nå helt frem til Gud. Derfor fokuserer kirken i sorgens dage mere på den afdøde end de efterladte, selvom sorgen naturligvis deles.

Hvad sker der nu?

Når en pave dør, bliver en læge tilkaldt for at bekræfte dødsfaldet og skrive rapport. Kroppen gøres klar til fremvisning og klædes i hvid soutane (katolsk præstekjole).

Kammerherren, Vatikanets embedsmænd og nogle familiemedlemmer samles til ceremoni i pavens kapel, som i pave Frans' tilfælde er kirken på Casa Santa Marta, som er det hotel i Vatikanet, pave Frans boede på under hele sit pontifikat.

Kisten er lavet af træ, foret med zink, og paven bliver klædt i rødt. Hans bispehue (miter) og pallium (et hvidt uldbånd) lægges ved siden af.

Ved en højtidelig handling knuser kammerherren pavens fiskerring med en ceremoniel hammer for at forhindre at nogen kunne bruge den til forfalskninger.

Dørene til hans arbejdsværelse og soveværelse forsegles.

Natten før begravelsen lukkes kisten, og pavens ansigt dækkes med et slør af hvid silke. Han bliver begravet med en lille pose med mønter præget i Vatikanet i løbet af hans tid som pave, samt en beholder med et dokument – kaldet rogito – som kort fortæller om hans liv og tid som pave.

Dette dokument bliver læst højt, inden kisten lukkes.

Pave på lit de parade i Peterskirken

I onsdags blev pave Frans' kiste ført i procession til Peterskirken. I tre dage inden begravelsen lørdag den 26. april vil offentligheden således have mulighed for at tage afsked, så både troende – og ikke-troende kan vise deres respekt.

Tidligere blev paver begravet i tre kister: én af træ, én af bly og til sidst én mere af træ.

Men i 2024 forenklede pave Frans reglerne og bestemte, at der kun skal bruges én kiste – en trækiste foret med zink.

Pave Frans har selv ønsket at blive begravet i den pavelige basilika Santa Maria Maggiore – i stedet for krypten under Peterskirken, hvor flere af hans forgængere ligger begravet.

Pave Frans havde et meget nært forhold til netop den kirke, som er indviet til Jomfru Maria, og som han altid besøgte inden og efter hans apostoliske rejser.

Ni kristne fængslet og idømt store bøder for at distribuere bibler i Kina

Ni kristne er blevet fængslet og idømt store bøder for at distribuere bibler i den autonome region Indre Mongoliet i det nordlige Kina.

Myndighederne prøver at begrænse folks adgang til bibler på kinesisk. Foto: Kinesisk bibel fra Bibelbutikken.se.

Det skriver Christian Post på baggrund af oplysninger i magasinet Bitter Winter, som udgives af den humanitære organisation af samme navn.

De kristne blev idømt straffe fra et til næsten fem års fængsel samt bøder på helt op til 1 million yuan, hvilket svarer til 890.000 kr. Ifølge Bitter Winter blev de kristne af Hohhot Huimin District Court dømt for "ulovlig forretningsdrift", fordi de havde videresolgt lovligt udgivne bibler gennem en uregistreret husmenighed. En af de ni, Sister Wang Honglan, som fik den længste fængselsdom på fire år og 10 måneder, skal også betale den største bøde på 1 million ¥.

Allerede i april 2021 arresterede myndighederne 10 kristne for at distribuere lovligt udgivne bibler, der var officielt godkendt og trykt i Nanjing. Anklagerne hævdede, at selv lovligt trykte religiøse tekster bliver ulovlige, når de sælges uden for officielt godkendte kanaler, i dette tilfælde en husmenighed.

De kinesiske myndigheder har igennem flere år konfiskeret bibler fra kristne kirker, blandt andet i provinsen Jiangxi. Organisationen Bitter Winter oplyste i starten af 2020, at både de registrerede Tre-Selv-Kirker og de illegale husmenigheder i Kina har været udsat for konfiskation. I forsøget på at komme kristendommen til livs trues de kristne med bøder, og biblerne betegnes "illegale udgivelser", skrev Bitter Winter.

Men biblerne betyder utrolig meget for de kristne i Kina, fremgår det af artiklen fra 2020.

"Hvis vore bibler bliver fjernet, har vi ikke noget tilbage," sagde en præst fra Tre-Selv-Kirken til Bitter Winter. "Vi overvejer at få vore medlemmer til at gemme dem i bjergene," tilføjede han.

Bodil

Pave Frans er død, 88 år gammel

Pave Frans, den romerskkatolske kirkes 266. leder, døde 2. påskedag i en alder af 88 år, skriver Premier Christian News.

Pave Frans, med det borgerlige navn Jorge Mario Bergoglio, blev født i Buenos Aires, Argentina i 1936. Han blev valgt til pavedømmet i marts 2013 efter pave Benedikt X's tilbagetræden.

Jorge Mario Bergoglio blev den første jesuiterpave og den første pave fra Amerika.

Paven, der boede i Vatikanets Casa Santa Marta, blev indlagt på Agostino Gemelli Polyclinic Hospital den 14. februar 2025 efter at have lidt af bronkitis i flere dage. Her fik han diagnosen dobbeltsidig lungebetændelse, og han blev først udskrevet 38 dage senere. Påskedag viste den sygdomssvækkede pave sig ganske kort på balkonen på Petersplads for at sige "Brødre og søstre, glædelig påske".

Meddelelsen

Vatikanets kardinal Farrell annoncerede dødsfaldet i mandags med ordene: "Kæreste brødre og søstre, med dyb sorg må jeg meddele vor hellige fader Frans' død.

"Kl. 7:35 i morges vendte biskoppen af Rom, Frans, tilbage til Faderens hus. Hele hans liv var viet til Herrens og hans kirkes tjeneste. Han lærte os at efterleve evangeliets værdier med troskab, mod og universel kærlighed, især til fordel for de fattigste og mest marginaliserede.

"Med enorm taknemmelighed for hans eksempel som en sand discipel af Herren Jesus, anbefaler vi pave Frans sjæl til den ene og treenige Guds uendelige barmhjertige kærlighed."

Begravelsen

Frem til begravelsesceremonien lørdag har paven ligget i en åben kiste i Peterskirken.

Paven havde selv ønsket at blive stedt til hvile i Santa Maria Maggiore-kirken i Rom. Dermed bryder han med en årelang tradition, hvor paver er blevet begravet i Peterskirken.

Bodil

Den nu afdøde pave Frans mindes af mange for sit varme smil, sit opgør med misbrugssager i den katolske kirke, sin omsorg for fattige og sin beskedne livsstil. Men paven har flere gange rystet kristne verden over med sine udtalelser, fx da han i 2024 sagde, at verdens forskellige religioner er udtryk for forskellige veje til Gud. Foto: Bigstock

En uortodoks pave

I efteråret 2024 erklærede pave Frans på et interreligiøst møde på en katolsk ungdomsskole i Singapore, at "alle religioner er en vej til Gud" og at de forskellige religioner er "forskellige sprog" for at nå Gud. Udtalelserne fik både katolikker og protestanter verden til at protestere mod afvisningen af Jesus Kristus som eneste vej til frelse.

"Hvis du begynder at kæmpe, 'min religion er vigtigere end din, min er sand, og din er ikke', hvor vil det så føre os hen?" spurgte paven retorisk ifølge Crux Now. "Der er kun én Gud, og hver af os har et sprog for at nå frem til Gud. Nogle er sheiker, muslimer, hinduer, kristne, og de er forskellige veje [til Gud]."

I en reaktion til pavens udtalelser skrev biskop Joseph Strickland med et citat fra 2. Tim. 2 på X: "Bed om, at pave Frans klart må sige, at Jesus Kristus er den eneste vej til Gud. At fornægte dette er at fornægte ham. Hvis vi fornægter Kristus, vil han fornægte os, han kan ikke fornægte sig selv."

Joseph Strickland var tidligere blevet fyret fra sin stilling i Roman Catholic Diocese of Tyler, Texas, på grund af uenighed med paven i spørgsmålet om kirkens holdning til LGBT'ere samt katolske politikeres ret til nadver, selv hvis de går ind for fri abort.

Bodil

YWAM England svarer på "åndeligt misbrug"

Unge voksne har i aviserne The Guardian og The Observer fortalt om offentlig udskamning i den britiske del af missionsbevægelsen YWAM.

Tidligere volontører har udtalt, at de er blevet traumatiserede på grund af religiøs kontrol i den internationale kristne organisation YWAM, som nu har lukket et af sine træningscentre i England.

I begyndelsen af april offentliggjorde The Guardian og The Observer en rapport, hvor unge briter på baggrund af hændelser over to årtier anklager YWAM-skoler for flere typer af åndeligt misbrug. De tidligere volontører - som typisk havde brugt et sabbatår på bibelskole og missionsrejser - havde ifølge The Guardian oplevet offentlig udskamning for "homoseksuelle tanker, seksuel aktivitet, aborter, brug af porno samt andre 'synder' som fx ikke at adlyde en leder eller have 'oprørske tanker.'"

I nogle tilfælde blev der foretaget en slags dæmonuddrivelser, hvis ugifte havde dyrket sex, skriver The Guardian.

Svar fra YWAM England

Den 6. april kom det officielle svar fra YWAM England, hvor det blev fastslået, at organisationen YWAM arbejder i 180 lande og træner 15-20.000 nye missionærer hvert år på forskellige baser og i tværkulturelle sammenhænge verden over. YWAM beklager de skadelige episoder, men henviser til kulturelle forskelle samt forskelle i ledelsesstil.

"YWAM i England har været en velgørende organisation i UK siden 1972 og har nu otte partner organisationer, som hvert år træner hundreder af unge i at tjene deres lokalsamfund ved at afhjælpe social nød, idet de udlever og kommunikerer deres kristne tro," skriver YWAM England.

Videre hedder det, at de fleste unge har haft en meget positiv oplevelse i YWAM, men at organisationen dybt beklager det religiøse misbrug og manipulation, som nogle har været udsat for. Lederne bør tjene hinanden med Jesus Kristus som forbillede, og det unavngivne træningssted i England er nu blevet lukket, fastslås det. Samtidig lover YWAM, at de berørte vil få "adgang til professionel følelsesmæssig, psykologisk og juridisk støtte", hedder det i YWAM-erklæringen.

Ledelsen siger konkret, at de er imod "pressede gruppesessioner med offentlig bekendelse" og skriver videre: "Vi er dybt bedrøvede over at høre rapporter om, at spirituelle praksisser beregnet til helbredelse i stedet blev brugt til tvang eller udskamning. Vi fordømmer enhver praksis - tidligere eller nutidig - der traumatiserer individer eller forbinder deres identitet med dæmonisk indflydelse."

Udtalelsen slutter med en tak til de tidligere YWAM'ere, som har delt deres historier med The Observer. YWAM lover at fortsætte med at forbedre deres beskyttelsesprocedurer og opfordrer tidligere medlemmer til at henvende sig.

Kommentar fra YWAM Danmark

I YWAM Danmark understreger landsleder Ulrich Cornelius-

"Vi er dybt bedrøvede over at høre rapporter om, at spirituelle praksisser beregnet til helbredelse i stedet blev brugt til tvang eller udskamning."

YWAM England

sen, at man tager denne problematik meget alvorligt, som det også fremgår af organisationens hjemmeside.

"YWAM Danmark har klare retningslinjer og politikker for at beskytte alle involverede og vil skabe miljøer, hvor unge mennesker kan vokse i deres tro uden frygt for manipulation eller overgreb.

Vi er ikke bekendte med episoder i Danmark, der ligner det, vi har hørt om i The Guardians artikel. Det betyder ikke, at der ikke kan have fundet uheldige hændelser sted. Derfor vil vi ikke afvise, at det kan være sket. Hvis nogle har oplevet magtmisbrug i YWAM, ønsker vi, at de tager kontakt, så vi kan lytte til deres historie," udtaler landslederen.

Religiøs analfabetisme?

I en kommentar til det, som beskrives i The Observer, skriver Tim Wyatt den 14. april 2025 i Premier Christian News, at det kan være svært for udenforstående at vurdere, hvad der præcist har fundet sted.

Idet han fordømmer manipulation skriver Wyatt:

"... ingen kirkebevægelse bør nogensinde forsøge at uddrive 'dæmoner' fra en ung person, der siger, at de kæmper med deres seksuelle identitet. Det er unægtelig misbrug og upassende".

Alligevel mener han, at de sekulære journalister på The Observer ligefrem har nydt at skrive om sagen. For ud fra en verdslig betragtning er

"... sære konservative kristne, der samles i små grupper for at bekende deres synder og bede om et helligt liv, i bedste fald uhyggeligt og kultagtigt - og i værste fald aktivt misbrug".

Der har dog været mange gode grunde til, at nogle YWAM-baser fx har forbudt de unge at drikke alkohol og indlede romantiske forhold, mener Wyatt.

"... hvis du tror, at Gud er virkelig, længes efter, at hans folk skal gå på hans veje og gennem lydighed mod deres skaber finde livets fylde, så er det mere kompliceret.

Religiøs analfabetisme (og måske en smule selvtilfreds progressiv afvisning af disse skøre kristne) gør rapportering om kirkeskandaler svær at gennemskue. Det er alt for svært at adskille de dårlige ting, der skal afsløres og stoppes, fra de mærkelige, trosbaserede ting, som det bredere samfund slet ikke forstår, men som er kernen i, hvordan Guds folk lever og arbejder," understreger Tim Wyatt.

Bodil

Siden Rusland invaderede Ukraine har mange familier været på flugt. Russiske styrker har også bortført tusinder af ukrainske børn og udsat dem for politisk genopdragelse i Rusland. Stockfoto: Ukrainske flygtningebørn på Lviv's banegård i marts 2022.

Kristne opfordrer Rusland til at returnere 20.000 bortførte ukrainske børn

En koalition af kristne grupper, herunder Southern Baptist Convention's *Ethics & Religious Liberty Commission,* har opfordret Rusland til at returnere næsten 20.000 ukrainske børn, der er blevet bortført til Rusland siden invasionen af Ukraine.

Det skriver Christian Post.

I et brev sendt til præsident Donald Trump og udenrigsminister Marco Rubio i starten af april henviste koalitionen til rapporter om, at russiske styrker havde taget næsten 20.000 børn fra Ukraine siden invasionen i 2022.

De kristne grupper opfordrer Trump-administrationen til at gøre børnenes tilbagevending til en vigtig del af de igangværende fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine.

Politisk genopdragelse

"Disse børn, i alderen fra fire måneder til 17 år, har været udsat for politisk genopdragelse, militær træning og tvungen assimilering i det russiske samfund," står der i brevet.

"Mange er blevet anbragt i russiske familier, ulovligt adopteret og har fået ændret deres fødselsattest for at slette deres ukrainske identiteter. Den russiske regering har nægtet ukrainske børn

Myal Greene fra den evangeliske humanitære organisation World Relief har skrevet brevet til USA's præsident og udenrigsminister.

adgang til deres familier, udsat dem for fysisk mishandling og undladt at give dem tilstrækkelig mad og omsorg," hedder det i brevet, som er skrevet af Myal Greene, præsidenten for den evangeliske humanitære organisation World Relief, en arm af National Association of Evangelicals.

Underskriverne

Underskriverne repræsenterer forskellige teologiske og politiske overbevisninger, lige fra konservative til liberale.

Blandt underskriverne er NAE-præsident Walter Kim, Institut for Religion og Demokrati-præsident Mark Tooley, tidligere Obama-æra-ambassadør Susan Jacobs, Sharon Willis fra Our Daily Bread Ministries, Travis Weber fra Family Research Council, Daniel Darling fra Land Center for Cultural Engagement ved Southwestern Baptist Theological Seminary og Rev. Rona Tyndall samt andre fra United Church of Christ.

Ingen fredsaftale før børnene er hjemme

Børnenes tilbagevenden til Ukraine bør være en vigtig del af de igangværende fredsforhandlinger mellem Ukraine og Rusland.

"Ingen fredsaftale bør afsluttes, før Ukraines børn er vendt hjem," fortsætter brevet. "Vi opfordrer jer, som ledere af den frie verden, til at sikre, at Ukraines børn bliver sendt hjem uden betingelser forud for fredsforhandlinger."

"Ukraines børn må ikke bruges som forhandlingskort i geopolitiske forhandlinger. Deres sikkerhed, værdighed og ret til at blive genforenet med deres familier skal være ukrænkelig."

Hjælp til sårbare børn i et geopolitisk spil

ERLC-præsident Brent Leatherwood har udtalt til Baptist Press, at "kristne er tvunget til at udtale sig på vegne af de sårbare, her og i udlandet, og det indebærer at påpege den alvorlige uretfærdighed, som Ukraines børn er udsat for."

"Den tvungne deportation og misbrug af over 19.000 børn er ondskab og en krænkelse af deres iboende værdighed og rettigheder," sagde Leatherwood. "Vi må ikke tillade, at disse børn bliver brugt som brikker i geopolitiske forhandlinger."

"Det er vores moralske og juridiske ansvar at sikre, at de vender tilbage til deres familier uden forudsætninger, før der indgås en fredsaftale. Jeg opfordrer præsident Trump og udenrigsminister Marco Rubio til at lede med mod og moralsk klarhed for at sikre deres frihed."

Den 24. februar 2022 invaderede den russiske præsident Vladimir Putin Ukraine blandt andet med påskuddet om at støtte en pro-russisk uafhængighedsbevægelse i den østlige del af landet. Ukrainske styrker ydede dog hårdere modstand end forventet og modtog betydelig militær støtte og økonomisk hjælp fra USA og flere europæiske stater.

USA's præsident har lovet at bringe konflikten til ophør. Fredsforhandlingerne har foreløbig været i gang i flere måneder.

Bodil

Otte kristne forsvundet fra landsby i Colombia

I en colombiansk landsby er otte beboere, hvoraf syv er protestantiske kristne, forsvundet, efter at de den 4. og 5. april blev indkaldt til private møder af en illegal væbnet gruppe.

De fleste af de forsvundne personer er tilknyttet *Evangelical Alliance of Colombia Denomination* (DEAC) og *Foursquare Gospel Church* (ICCG). En af dem var kasserer i DEAC og præsident for Community Action Board i Agua Bonita, Nixon Peñalosa, samt den tidligere præst for ICCG, Maryuri Hernández.

De bortførte opholdt sig i landsbyen Agua Bonita i Calamar Kommune, Guaviare Department, og de var alle tidligere fordrevet fra regionen Arauca Department, hvor væbnede grupper øver vold mod kirkesamfund og har gennemtvunget nedlukning af kirker.

Familiemedlemmer, som i første omgang forsøgte at spore deres kære, blev senere advaret om at opgive eftersøgningen og bedt om at "anse sagen for afsluttet", skriver Christian Today.

Lokale kilder har fortalt menneskerettighedsorganisationen *Christian Solidarity Worldwide* (CSW), at nogle familier overvejer at forlade regionen på grund af voksende trusler og frygt for gengældelse.

Forsvindingerne har skabt fornyet bekymring over sikkerhedssituationen i Guaviare, hvor militante grupper med tilknytning til oprørsgruppen FARC stadig opererer. Lokale præster skal ofte søge tilladelse fra disse grupper for at holde gudstjenester og er tvunget til at undgå bestemte emner i deres prædikener.

Bodil

Plateau-statens guvernør, Caleb Mutfwang, har over for Arise News beskrevet Fulani-angreb på kristne som "folkedrab". Skærmbillede fra Arise News' interview på YouTube.

Nigeria: Over 60 kristne dræbt i "folkedrab"

Fulani-hyrder dræbte den 2. og 3. april over 60 kristne i det, guvernøren i Nigerias Plateau State kalder et "folkedrab", hvis formål er at fortrænge de lokale bønder.

Det skriver Christian Daily International-Morning Star News (MSN).

Angrebene blev udført mod syv kristne samfund i den nordøstlige del af Nigeria, i Bokkos County. Over 40 kristne blev dræbt i landsbyen Hurti, sagde en lokal leder ved navn Maren Aradong.

"Mere end 1.000 kristne blev fordrevet [i Hurti] under angrebene, og 383 huse blev ødelagt af disse banditter," sagde Maren Aradong til MSN. "Angrebene begyndte onsdag den 2. april omkring kl. 15.00, da disse bevæbnede muslimske Fulani-hyrder invaderede vores samfund i stort tal; de kom på motorcykler og angreb os."

Overfaldsmændene ødelage madbutikker og plyndrede andre ting, tilføjede han.

Farmasum Fuddang, der er formand for Bokkos Community Development Council (BCDC), sagde i første omgang, at 21 kristne blev dræbt onsdag (2. april), men den næste dag blev yderligere 40 kristne dræbt, hvilket bringer dødstallet op på "mere end 60 kristne dræbt i løbet af de to dages angreb mod vores samfund".

"Disse angreb, som blev udført af Fulani-terrorister, var rettet mod kristne samfund i Ruwi, Mangor, Tamiso, Daffo, Manguna, Hurti og Tadai," fastslog Fuddang.

Bodil

På Randers Friplejehjem arrangerer de frivillige alt fra banko til sangeftermiddage, køreture, mande- og kvindegruppe, daglig andagt, eftermiddage med bibelfortællinger, strikkeklub samt frokoster med årstids- og højtidspræg. Fotos. Malene Fenger-Grøndahl

Frivillige giver krop til troen på et plejehjem i Randers

På Randers Friplejehjem sørger en gruppe frivillige sammen med personalet for, at det kristne livs- og menneskesyn får hænder, stemme og ansigt. Det handler blandt andet om en hånd på skulderen, en snak om liv og død, harmonikaspil, fastelavnsfrokost og påskepynt.

Af Malene Fenger-Grøndahl

Omkring 15 beboere, et par pårørende og 5-6 frivillige er samlet i et af samlingsrummene på Randers Friplejehjem. De sidder omkring to borde, hvor der er dækket op med kaffe, saftevand og vaser med friske blomster.

På tallerkenerne ligger der blomstrede servietter, og der står tændte LED-lys fremme. Der er også lagt eksemplarer af den røde seniorsangbog frem på bordene, og Freddy Jensen, der er frivillig på stedet og tidligere missionær, sidder på en stol med sin harmonika og øver på nogle af de viser, forårssange og salmer, som en anden frivillig har valgt ud til dagens sangeftermiddag.

På Randers Friplejehjem foregår der et væld af aktiviteter - fra banko til sangeftermiddage, køreture ud i det blå, mande- og kvindegruppe, daglig andagt, eftermiddage med bibelfortællinger, strikkeklub samt frokoster med årstids- og højtidspræg, fx til fastelavn, påske, jul og ved høsttid.

Det er frivillige fra plejehjemmets støtteforening, der står for aktiviteterne og også er med til at skaffe finansiering til dem, blandt andet via kontingent til foreningen og sponsorcykelløb.

"Hvorfor render alle sådan rundt. Skal de ikke bare sætte sig ned og komme i gang med at synge," spørger en kvindelig beboer, der har en fortid som musiklærer.

"Jeg tror, at Freddy går i gang lige om lidt. Så skal der nok komme ro på," svarer Karin Palm-qvist, der er formand for støtteforeningen og bruger 15-20 timer om ugen som frivillig. Hun har arbejdet som sygehjælper, fra hun var 17 år, til hun gik på efterløn som 60-årig, og siden har hun været frivillig på friplejehjemmet.

"Jeg er vokset op i en kristen familie, hvor det at være aktiv i frivilligt arbejde var helt naturligt, så det har jeg fået med mig. Jeg har været frivillig i søndagsskoler og på lejre for børn og unge i regi af Indre Mission, og jeg havde tænkt på, at jeg ville være frivillig på et plejehjem, når jeg stoppede med mit lønarbejde. Jeg havde bare tænkt, at det skulle være på mit lokale plejehjem, men jeg er meget glad for at være her, for her er en helt særlig ånd," siger hun.

"Nogle af beboerne kender hinanden fra en frikirke, og man kan mærke, at det betyder noget for dem, at de kan fortsætte det fællesskab om troen, som de har haft hidtil. Men også for dem, der ikke har været aktive i en kirke, betyder det noget, at stedet har et særligt præg."

- Karin Palmqvist, frivillig

Hjemlighed og omsorg

Karin Palmqvist er en af omkring 35 aktive frivillige, og dertil kommer over 100, der støtter aktiviteterne som medlemmer af foreningen. En del er pårørende til stedets beboere, andre vil blot gerne bakke op om friplejehjemmet, der har det kristne livs- og menneskesyn som sit grundlag.

En hel del er også aktive i forskellige menigheder rundt om i området, bl.a. i Randers Frikirke og i Kronjyllands Frimenighed. Men kristen tro er ikke en forudsætning for at være med i fællesskabet omkring og på plejehjemmet, understreger stedets formand Flemming Østergaard, der indtil sin pensionering i 2018 i mange år var ansat i den tværfaglige fagforening og a-kasse Krifa.

"Der er ingen, der skal sikkerhedsgodkendes her på plejehjemmet angående deres tro, hverken beboere, personale eller frivillige," siger han med et smil.

"Men vi vil gerne have, at det kristne menneske- og livssyn viser sig i omsorg og hjemlighed, og det handler om alt fra malerierne på væggene, der skal være genkendelige for beboerne, til den daglige andagt og gudstjenesten hver anden søndag," siger han.

Andagten holdes af leder Tove Frederiksen, Karin Palmqvist, Flemming Østergaard eller et par af de ansatte, bl.a. stedets pedel og en køkkenmedarbejder, på skift. Pårørende, som har kirkelig baggrund, afholder også af og til en andagt eller bidrager med at spille til på klaver. Gudstjenesterne står pensionerede sognepræster for, ligesom der medvirker kirketjenere og organister, som heller ikke får løn for at bidrage.

Bestyrelsen har besluttet, at gudstjenesterne skal holdes om søndagen modsat på mange andre plejehjem.

"Det betyder noget, at gudstjenesten holdes om søndagen, hvor mange af beboerne har været vant til at være i kirke og ved, at andre går i kirke. Derudover har det stor værdi, at vi kan synge og bede sammen, og vi lægger også vægt på, at man godt må tale om tro og nævne Jesus og Gud. Der skal være frihed til at tale om det vigtige og det, der ikke sættes ord på alle andre steder," siger Karin Palmqvist.

Hun fortæller, at en del af beboerne har valgt stedet på grund af dets kristne grundlag, mens andre har valgt det, fordi det er et friplejehjem, og andre igen på grund af de nye faciliteter og de grønne omgivelser, hvor de frivillige også sørger for, at der plantes blomster og luges, og at gederne og den lille flok høns får mad og bliver passet.

"Nogle af beboerne kender hinanden fra en frikirke, og man kan mærke, at det betyder noget for dem, at de kan fortsætte det fællesskab om troen, som de har haft hidtil. Men også for dem, der ikke har været aktive i en kirke, betyder det noget, at stedet har et særligt præg. Mange taler om, at der er en særlig ånd her, når de træder ind, og langt de fleste deltager i gudstjenesterne," siger Karin Palmqvist.

Drømmen gik i opfyldelse

Leder Tove Frederiksen fortæller, at personalet ofte omtaler en særlig ånd på stedet, som de mener har med de frivillige at gøre, og at selv folk, der kommer i huset for fx at sælge ting til plejen, stopper op og bemærker, at der er en speciel stemning.

"Det er svært at sige, hvad det er, men jeg tror, at det handler meget om, at det kristne menneskesyn ser hele mennesket, og de frivillige gør en masse, som netop kan få beboerne til at føle sig som hele mennesker," siger hun.

Hun er uddannet som diakon

Tove Frederiksen er leder af Randers Friplejehjem. Hun har en lang karriere som leder i social- og sundhedssektoren bag sig, men nyder at have fået muligheden i det private.

Det var Flemming Østergaard, der for ni år siden tog initiativ til oprettelsen af Randers Friplejehjem. I dag er han en af de ca. 100 frivilliige.

Karin Palmqvist har altid drømt om at blive frivillig på et plejehjem, når hun en dag stoppede på arbejdsmarkedet - og sådan blev det.

og har en lang karriere som leder inden for sundheds- og socialområdet bag sig, primært i det kommunale. Hun nyder, at hun nu er et sted, hvor bureaukrati ikke bremser spontane beslutninger, og hvor der er et fælles værdimæssigt grundlag.

"Da jeg som stort barn arbejdede på det lokale alderdomshjem efter skoletid, drømte jeg om at blive plejehjemsleder, så det var som at få mit livs chance, da stillingen her blev slået op," siger hun.

Fra køkkenet dufter der af kage, og en af medarbejderne er ved at placere store saftige stykker grøn kage med tyk chokoladeglasur på et par fade, som en frivillig står klar til at bære ind. Flemming Østergaard, der er formand for plejehjemmets bestyrelse og også er aktiv som frivillig i hverdagen, kommer forbi køkkenet og smiler til personalet.

"Køkkenpersonalet her kan trylle og lave gourmetmad ud af nærmest hvad som helst. De laver det fra bunden, og det er også med til at give stedet et præg af hjem og ikke bare plejehjem," siger han.

Det var ham, der for ni år siden fik ideen til at etablere et plejehjem, hvor man ikke skulle frygte at flytte hen, men kunne se som et godt sidste hjem. Det skete, da han læste et læserbrev fra en politiker i Sønderjylland, der også var læge. Hun beskrev, hvordan mange af hendes ældre patienter ytrede, at de hellere ville dø end ende livet på et plejehjem.

"Det slog mig, at sådan bør det ikke være i et velfærdssamfund som Danmark, og så fandt jeg sammen med nogle gode folk her i Randers, hvorefter vi stiftede en forening, og derfra gik det stærkt," fortæller han.

Mandegruppe og flødeskum

I 2019 åbnede Randers Friplejehjem med 24 lejligheder, der blev udlejet på under tre måneder. Siden har der været venteliste stort set konstant, også efter at plejehjemmet har udvidet med fem lejligheder mere.

"Vi har ikke planer om at udvide mere, for det skal ikke være for stort. Så går følelsen af hjemlighed let fløjten. Det er en styrke, at de af beboerne, der kan holde rede på, hvem de andre er, kender alle og kan føle sig som en del af et fællesskab," siger han.

Han fortæller, at han som leder af en lille mandegruppe tager på udflugter med en del af de mandlige beboere. Ofte bliver der lejlighed til at tale om minder fra skole- og soldatertid, men også om kærlighed, savn af afdøde ægtefæller og tro og eksistens.

"Vi presser ikke nogen til at tale om den slags, men der skal være frihed til det, og jeg oplever, at mange virkelig gerne vil sætte ord på det, når de får rum til det," siger han.

Inde i opholdsrummet, der også bliver brugt til andagt og gudstjeneste, står et klaver med et stort kors i glas på, og på en væg hænger en ramme med teksten til fadervor. Overfor på en anden væg hænger teksten til den aronitiske velsignelse fra 4. Mosebog, som mange af beboerne kender vældig godt fra kirkegang. Og i køkkenet hænger det bordvers, som bliver sunget ved alle måltider. På en tavle står dagens menu: græsk farsbrød med ovnkartofler og rodfrugter, tzatziki og brun sovs samt varm æblesuppe med havregryn og flødeskum.

"Jeg går lige ned og ser, om nogle af beboerne vil hentes op til sangeftermiddag," siger Karin Palmqvist og forsvinder ned ad en af gangene.

Plejehjemsleder Tove Frederiksen siger: "Vores frivillige er flødeskummet; de er guld

"Det har stor værdi, at vi kan synge og bede sammen, og vi lægger også vægt på, at man godt må tale om tro og nævne Jesus og Gud. Der skal være frihed til at tale om det vigtige og det, der ikke sættes ord på alle andre steder."

- Karin Palmqvist, frivillig

værd, simpelthen, og selv om det kan lyde som et fortærsket udtryk, mener jeg det. De gør alt det, vi ikke kan, for vi har ikke økonomi til at ansætte nogen, der kan sidde og hygge med beboerne og gøre alt det andet gode, som betyder så meget for livskvaliteten."

Hun nævner, at de frivillige sørger for at udskifte blomsterne hver uge, så der altid er friske blomster på hele plejehjemmet, ligesom de hænger julepynt og påskepynt op og tager det ned igen.

"For medarbejderne betyder det også, at det er et rart sted at arbejde. De skal ikke gå rundt og stresse over, at ingen har tid til at tale med beboerne," siger hun.

En tåre i øjenkrogen

Både Karin Palmqvist og Flemming Østergaard er enige i, at netop samtalerne og den øvrige kontakt med beboerne har stor værdi - både for beboere og frivillige.

Flemming Østergaard siger: "Vi får så meget igen, når vi er sammen med beboerne. Blot det at gå hen og lægge en hånd på en skulder og spørge 'hvordan går det i dag', kan have stor betydning. Det ser man i deres ansigter, hvor man også nogle gange aner en lille tåre i øjenkrogen. Der skal ikke så meget til at gøre en forskel. Man behøver ikke at sige de store filosofiske ting," siger han.

Karin Palmqvist supplerer: "Det giver så meget mening for mig at være sammen med de gamle mennesker. De kan fortælle meget om livet, hvis ikke med ord, så i deres ansigter."

I alt er der omkring 100 frivillige tilknyttet Randers Friplejehjem, som åbnede i 2019. De frivillige hjælper med alt fra arrangementer, gåture, pyntning til højtider og pasning af blomster og bede.

Da klokken denne eftermiddag nærmer sig 14.30, tager en af de frivillige ordet og byder velkommen til beboerne og til Freddy med harmonikaen.

"Jeg tænker, at vi skal begynde med at synge 'Op al den ting, som Gud har gjort', for her i den spæde forårstid er det, som om alting begynder forfra. Det hele pibler op, og det kan vi se og mærke. Det er nummer 200 i sangbogen" siger han.

Han tilføjer, at efter den første sang er det tid til kage og kaffe, inden der skal synges igen.

Freddy Jensen spiller for på harmonika, og de frivillige hjælper de af beboerne, der har svært ved at finde rundt i sangbogen, med at slå op på Hans Adolph Brorsons kendte salme. Mange synger dog med uden overhovedet at kigge i sangbogen, og det er tydeligt, at salmen sidder på rygraden og hjertekammeret på de fleste.

Minder om farende svende

Efter salmen bliver der delt kage og kaffe ud, og så går snakken livligt ved begge borde. Efter et kvarters tid udbryder den tidligere musiklærer, der har samlet fire sangbøger rundt om sin tallerken med kage: "Skal vi ikke synge? Hvad laver ham med harmonikaen?"

En frivillig forklarer, at musikanten lige skal drikke sin te, og så skal der synges igen. Et par minutter senere griber Freddy Jensen harmonikaen, og herefter synger og spiller han for på en række forårssange og viser, bl.a. 'Sorte stær på grene', 'Nu lakker det ad tiden småt' og sømandssangen 'I den store tavse nat'. Alle, især beboerne, synger godt med på alle sangene, og særlig kraftig bliver sangen, da man når til 'Nu lokker atter de lange veje', også kendt som 'Den gamle skærslippers forårssang', som mange kan huske Hans Kurt synge.

"Vi skal også huske at drikke noget kaffe indimellem," siger Freddy, og der bliver en lille pause i musikken, hvor frivillige og beboere udveksler minder om dengang, der stadig var farende svende på landevejene, som overnattede på høloft er og i lader. Herefter stemmer beboere og frivillige igen i - denne gang med "I skoven sku' være gilde", som mange heller ikke behøver at kigge i sangbogen for at huske.

Karin Palmqvist siger: "Jeg kunne godt forestille mig at bo her, hvis jeg en dag skal på plejehjem. Helt sikket. Her er en dejlig stemning og en dejlig ånd. Når jeg ser, hvordan personalet omgås beboerne, bliver jeg glad. Da der var andagt i morges, var der en beboer med, som ikke havde været med til andagt i et stykke tid. Og den medarbejder, som kørte ham hen til andagten, sagde 'hvor er det dejligt at kunne køre dig hen til andagt igen'. Hun sagde det med stor varme, og han lyste helt op."

Flemming Østergaard nikker: "Her skal være frihed til at tale om Gud. Men vi vil hellere leve det kristne livs- og menneskesyn ud og give kristendommen krop frem for at fortælle om det. Som en klog mand har sagt: Forkynd evangeliet, om nødvendigt med ord."

Salmedigter, forfatter og billedkunstner Ketty Dahl er bl.a. kendt for sine romaner, som handler om abort. Privatfoto.

Ketty Dahl – en kreativ ildsjæl

Salmedigter, forfatter og billedkunstner Ketty Dahl har sammen med organist Bjarke Clausen skrevet salmer til alle kirkeårets prædiketekster. Derudover er hun produktiv med bøger og billedkunst – og brænder for kampen mod fri abort.

Af Kirsten Krog

Bjarke Clausen og Ketty Dahl har gennem en årrække været kollegaer på Søndbjerg Efterskole, ligesom de har lavet både musicals, salmer, sange og viser sammen. Derudover laver de salmer til Gospel Kids, som Bjarke hvert år er med til at sætte op til en stor julekoncert for børn fra hele landet.

"En dag ringede han så og sagde: 'Ketty, jeg har som organist savnet at kunne spille en salme efter prædikenen, som i moderne ord og toner tager udgangspunkt i prædiketeksten. Vil du være med til over de næste to år at skrive salmer til samtlige prædiketekster til både 1. og 2. tekstrække?' Den udfordring kunne jeg ikke sige nej til, for Bjarke er en vidunderlig komponist og pianist," fortæller Ketty Dahl.

Salmernes formål

"Tanken med salmerne er, at de skal understøtte det, der lyder i prædikenen, men måske også give noget, som præsten ikke nåede at få med, fordi prædiketekster har så mange vinkler, at man slet ikke kan nå at komme ind på alt," siger Ketty Dahl.

"Vores salmer kan heller ikke nå at komme omkring alt i en prædiketekst. De zoomer ind på enkle budskaber eller ord i teksten og tager udgangspunkt i dem, for sådan er det jo med Guds ord, - bibeltekserne er så genialt indrettede, at man aldrig bliver færdig med dem. Selv efter at have læst den samme tekst i årevis, kan man pludselig røres af noget nyt, man ikke har tænkt over.

Salmerne er til Jesu og Helligåndens ære, og vi ønsker, at de når helt til himlen og ikke kun til kirkeloftet."

Begynder på knæ

Ketty fortæller, at en af hendes vigtigste redskaber, når hun skriver, er en bedeskammel:

"Det kan godt være, det lyder både fjernt og gammeldags, men når jeg skal skrive en salme, så starter jeg faktisk med at knæle dér og bede om, at Gud vil åbne mine øjne og mit hjerte for, hvad han gerne vil have sagt, - om Helligånden vil give mig den inspiration, der skal til, for at salmen bliver til Guds ære og rører mennesker i deres forhold til Gud.

I mit hoved giver det mening at starte på knæ, for jeg ved jo godt, at jeg bare er mig, men til gengæld ved jeg også, at Gud er Gud, og Gud er hellig, og jeg har brug for hans vejledning og ånd til at komme igennem en salme. Jeg er jo ikke teolog, og derfor er det altid min frygt, at jeg rammer forbi det, som bibelteksten ønsker at sige. For selvfølgelig lægges der en tolkning ind over, når man skriver en salme."

Bibelen og prædikener som grundlag

"Dernæst læser jeg teksten i Bibelen og skriver hovedord ned. Derudover hører jeg mindst tre prædikener over teksten. Jeg hører teksten udlagt af min egen præst, og derudover mindst af to andre præster på nettet, så jeg får så mange vinkler på som muligt. Og først derefter går selve skriveprocessen i gang. Så forarbejdet er faktisk stort og tidskrævende.

I øjeblikket turnerer vi rundt til kirker og foreninger og har salmesangsaftener, hvor uddrag fra de prædiketekster, vi har skrevet salmer til, bliver læst op af folk fra menigheden, inden vi synger, og vi oplever, at salmerne på den måde får både vinger og rødder."

En påskesalme

Kettys yndlingssalme blandt de nye salmer er opstandelsessalmen "Den smukkeste morgen":

"Den har en melodi, der starter lige så stille. Man kan næsten se graven i gravhaven, hvor stenen begynder at rulle fra graven, og Jesus træder ud i morgenlyset - og så brager omkvædet igennem: 'Fysisk lyslevende, fysisk konkret, stod han op til den smukkeste morgen, som verden har set'.

Der findes mange, som i dag påstår, at opstandelsen kun skal forstås symbolsk, og at Jesus ikke blev rigtig fysisk levende. Jeg synes, det er en forfærdelig tanke.

Evangeliet fortæller, at Jesus opstod 'fysisk konkret': han var stendød, og så begyndte hjertet at slå, pulsen kunne mærkes, blodet begyndte at rulle i årene, han fik farve i kinderne, og han rejste sig op og gik ud af graven!

Sådan! Fysisk konkret! Hvis opstandelsen kun skal forstås symbolsk, er der jo ikke noget glædeligt ved det, men Jesus opstod fysisk konkret, og det skal vi også gøre engang, og så skal alt blive, som Gud ønskede det fra starten af."

Abortromaner

Arbejdet med ord har altid været en del af Kettys liv, så pennen er ikke stoppet ved salmeskrivningen:

"Jeg har skrevet to romaner og en debatbog, alle med temaet abort.

Man bliver ikke just populær af at skrive om abort, nærmest tværtimod. Selve temaet gør, at mine bøger næppe bliver bestsellers. Men i mine øjne er det den største skændsel i vor tid, at samfundet tillader, at hver eneste dag bliver 40 små ufødte børn fjernet ved abort. Det sker i ubemærkethed på pæne danske sygehuse, og ingen af os ligger søvnløse over det.

Ca. 15.000 børn mister hvert år livet ved abort i Danmark. Jeg kan næsten ikke udtrykke, hvor stor sorg og rædsel, jeg føler over det. Derfor skrev jeg romanerne 'Valget' og 'Veer' for med fiktive historier - der dog har rod i virkeligheden - at skabe fokus på problemet."

Mere om abort

"For et par år siden kom så debatbogen 'Værdifuld', som skulle prøve at ruske op i kirkefolket. For hvor er alle vi kristne henne, som burde råbe op over for denne ugerning? Vi er blevet så sovset ind i en pragmatisk tilgang til emnet, at vi fortrænger, at det er små menneskeliv, der kasseres.

Abort er blevet det største tabu, vi har i Danmark, for med ca. 1 million aborter i løbet af de sidste 50 år i Danmark, kender vi alle nogen, som har fået en abort, og derfor er der ikke rigtig nogen, der tør tale imod det mere."

I bogen 'Værdifuld' har Ketty samlet en masse kirkefolk, ikke mindst nogle folk fra 'Retten til Liv', der skriver for at ruske op i sløvheden om dette spørgsmål:

"Langt ind i kirken og kristne kredse er bare det at diskutere abort i sig selv blevet betændt, for der er slet ikke længere enighed om, at abort er forkert. Man opfatter abort som et nødvendigt onde. Men det er en vanvittig verden, der overhovedet diskuterer grænser for, hvornår man må slå børn ihjel.

Det er en vanvittig verden, som med største selvfølgelighed har forståelse for forældres ret til at slå deres egne børn ihjel.

Det er vanvittigt, når abort bliver beskrevet som et gode for kvinden, så hun får ret til at fjerne livet inden i sig, og ligeledes vanvittigt, når man beskriver abort som en kærlighedsgerning over for barnet, så det ikke skal føle sig uønsket."

Afgudsdyrkelse

Man fornemmer tydeligt, at her står man over for én, der brænder

Fra Møldalgaard Galleri, som Ketty Dahl driver sammen med sin mand, Finn Mølgaard. Ud over malerier rummer udstillingen keramik samt stenskulpturer.

Maleri af Ketty Dahl med titlen 'Frygt ikke, han er ikke her, han er opstanden'. Galleriet har omkring 100 akrylmalerier, hvoraf flere er med bibelske motiver.

for det ufødte barn - også, når hun fortsætter med at henvise til den gammeltestamentlige afgudsdyrkelse:

"Det var afguder, der satte dagsordenen. Først afguden Baal, der fortrængte bønnen til den eneste sande og levende Gud. Baal var ødelæggeren, der trængte ind mellem folket og Gud, så de glemte Gud og vendte Gud ryggen.

Så kom Astarte, frugtbarhedsgudinden, der satte gang i fri sex i alle mulige fordærvede afskygninger, lysternes gud, der forkastede al ansvarlighed.

Endelig kom Molok, børneofringsguden, hvor man kastede sine nyfødte i ilden som offer til Molok, i håb om at det gav mere velstand, større lykke, større frihed.

Jesus tilbageviste al afguderi og fejede dem alle af banen. Han pegede på Guds rige, Guds lov, Guds omsorg og kærlighed. Og Jesus gik i døden for alt det onde, som disse afguder havde afstedkommet i og mellem mennesker. Men når huset er fejet og ryddet for onde ånder, ja, så vender de tilbage igen og nu med større kraft, hvis ikke man vender sig til Gud."

På banen igen

"Baal, Astarte og Molok er på banen igen, men i nye forklædninger. Den nye Baal har fortrængt bøn og bibellæsning fra private hjem og samfundet generelt, den nye Baal har trængt sig ind mellem Gud og os, så kun få har et personligt forhold til Gud.

Den nye Astarte har ladet pornografien få frit løb, fri sex, uforpligtetheden, ansvarsløsheden og alt sammen under dække af begrebet frihed, så det lyder godt og smukt.

Og Molok… ja, den nye Molok æder børnene. Den nye Molok sælger tillokkende abortdrab på børn som en kærlighedsgerning og en menneskerettighed.

Tag ikke fejl. Afguderne er tilbage i ny forklædning og med fornyet kraft."

"De fleste kan godt se, at da deres mors og fars æg og sæd havde et festligt møde med hinanden, dér startede livet. Ved undfangelsen. Lige der blev de til. Alt, hvad der skulle til for at blive lige netop dem, var til stede fra det øjeblik, og intet blev senere tilføjet."

Absurde abortgrænser

"Men Gud elsker disse små ufødte mennesker. Det skal vi også. Og vi skal også elske og hjælpe deres mødre, der måske står i en umiddelbar håbløs situation. Derfor har foreningen 'Retten til Liv' min dybeste respekt, for de tør være der for både mor og barn. På en meget sober måde sætter de ord på dette tabu og tør forsvare dem, som ingen andre forsvarer. Det handler om at se dette lille nye menneske som et ligeværdigt menneske med ligeværdig værdi. Man bliver jo ikke først til et menneske i uge 18, hvor den nye abortgrænse åbenbart skal gå nu.

Sommetider spørger jeg folk: Hvornår blev du dig? Og de fleste kan godt se, at da deres mors og fars æg og sæd havde et festligt møde med hinanden, dér startede livet. Ved undfangelsen. Lige der blev de til. Alt, hvad der skulle til for at blive lige netop dem, var til stede fra det øjeblik, og intet blev senere tilføjet. Fra da af skulle de bare udvikles. Ikke udvikles til et menneske, men som et menneske. Derfor er disse abortgrænser fuldstændig absurde og giver ingen mening."

'Påskemorgen' hedder dette maleri af Ketty Dahl, som måler 90x90 cm.

Den smukkeste morgen

Jorden begyndte at ryste og svaje,
stenen begyndte at rulle og dreje,
Jesus forlod da sin grav og sin død,
solen gav himmelen farve og glød.
/: Fysisk lyslevende,
fysisk konkret,
stod han op på den smukkeste morgen,
som verden har set. :/

2. Se, påskemorgen med liv og med latter,
giver et under, vi slet ikke fatter,
håbløse mennesker kan finde håb
døbt i opstandelsens dugfriske dåb.
/: Fysisk lyslevende,
fysisk konkret,
stod han op på den smukkeste morgen,
som verden har set. :/

3. Morgenopfyldte med sol og med glæde
griber vi dagen og danner en kæde,
generationer med tak og med sang
ved, at vi også en morgen engang:
/: Fysisk lyslevende,
fysisk konkret
vil stå op til den smukkeste morgen,
som verden har set. :/

Litteratur er ikke blot underholdning

"Jeg ved godt, at der er masser af dilemmaer omkring uønskede graviditeter, men i Danmark plejer vi jo ikke at løse problemer ved at slå folk ihjel. Retten til Livs folk er nogle af de sejeste og modigste mennesker, jeg kender, og jeg oplever kun omsorg for både den gravide og den ufødte i deres arbejde og i deres bidrag til bogen 'Værdifuld'.

Uanset om folk gider læse mine bøger eller ej, skulle de skrives, for vi må aldrig gå på kompromis med døden.

Den kulturradikale Georg Brandes sagde, at litteraturens opgave var at sætte problemer under debat. Litteratur er ikke nødvendigvis underholdning, men skal forandre. Det er det, jeg forsøger i mine bøger. På den måde går tro, etik og litteratur op i en højere enhed."

Maleri og galleri

Udover det store arbejde med at skrive, maler Ketty også, og sammen med sin mand, Finn Mølgaard, driver hun Møldahlgaard Galleri på Thyholm:

"Her udstiller jeg mine malerier. Vi bor mellem hav og fjord, hvilket mine malerier bærer præg af. Jeg laver abstrakte landskabsmalerier, men også af og til malerier med udgangspunkt i bibelske beretninger.

Vi er ikke så mange i Danmark, der laver bibelsk kunst, men for mig er det en anden måde at forkynde på. Gud er en skabende Gud, han er den største og mest fantasifulde kunstner af alle. Og jeg tror, han har lagt det legende, leende, sansende og skabende ned i os og giver os lyst til at udfolde os kreativt i sang, poesi, litteratur, skulptur, musik, film, maleri, dans osv.

Jeg har fået lov at arbejde med maleriet, og der kommer mange til galleriet for at få en rundvisning netop med henblik på at høre om de bibelske motiver. Det giver anledning til at tale om tro. Men jeg presser det ikke ned over hovedet på folk, der kommer her. Kun hvis de selv efterspørger at høre mere om mine tanker bag malerierne, fortæller jeg om det, ellers må billederne stå i egen ret.

Mange mener, at billeder med kristne motiver kun hører hjemme i kirker og missionshuse, men det er helt forkert, vi har selv masser af kristen kunst på væggene i vores private hjem. Det giver noget til øjet, tanken og farveglæden. Jeg kan blive så lykkelig af farver, at jeg kan græde over farven blå. Det lyder tosset, men en gang åbenbarede en blå himmel sig foran mig med en så smuk dyb, blå farve, at det overvældede mig. Det var en blå gave fra Gud til mig, og en lille bid af Paradis. Kan man græde af lykke over farven blå? Jeps, det kan man."

Gud taler gennem kunsten

Ud over at drage rundt med deres salmesangsaftener, rejser Ketty selv rundt til forskellige foreninger med foredraget 'Jesus i kunsten':

"Det handler ikke så meget om min egen kunst, men derimod kirkekunstnere fra ind- og udland, der har givet deres tolkninger af de bibelske fortællinger.

Det er et forkyndende foredrag, der følger Jesu liv og ikke mindst påskebegivenhederne, og jeg oplever, at når folk pludselig får billeder på ordene, så sker der noget helt vildt fantastisk. Billedverdenen, kunstens verden åbner op for nogle andre dimensioner, der åbner Bibelens ord på en helt ny måde.

Guds ord kan også være i billedformat og med den brede pensel. Han taler også gennem kunst."

Læsning, der glæder og styrker

Bøger af Max Lucado

Pr. stk. 199,95

Gud opgiver dig aldrig

Der findes næppe et bedre eksempel på Guds ufattelige nåde end patriarken Jakob. Hvis du tør stole på Guds nåde og på, at du kan regne med ham, så læs med her.

Urokkeligt håb

Max Lucado udfolder tolv af Bibelens stærke løfter. Han opmuntrer os til, at vi ikke lader problemerne overvælde os, men i stedet fokuserer på Guds ord og løfter.

150,-

Frygt ikke
- Af Max Lucado

»Frygten fylder måske vores verden, men den behøver ikke fylde vores hjerte. Den vil altid komme og banke på døren. Vi må bare ikke invitere den til at spise med, og vi må for alt i verden ikke give den husly.
Lad os i stedet sætte mod i os selv med et udvalg af Jesu formaninger til ikke at frygte. Kristi løfte og denne bogs hovedpåstand er ganske enkelt: Vi kan lære at frygte mindre i morgen, end vi gør i dag.«

Fra bogens første kapitel

240 sider. Indbundet.

Find flere titler af den kendte og populære forfatter Max Lucado på Hosianna.dk

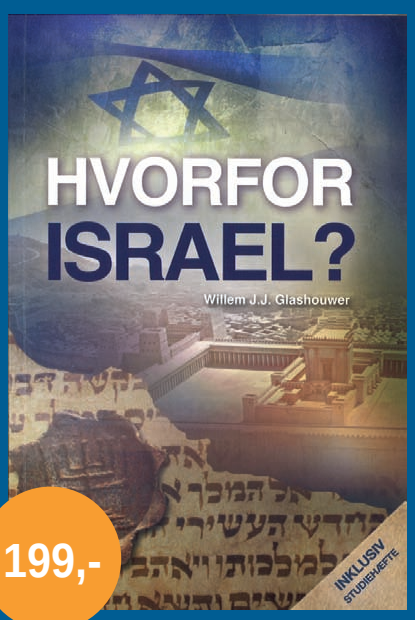

199,-

Israels bibelske betydning

Willem J. J. Glashouwer giver et klart billede af Mellemøsten, og hvorfor og hvordan man skal bede for Israel.

I bogen udforsker forfatteren Israels og det jødiske folks bibelske betydning for kristne i dag. Der ses nærmere på erstatningsteologien, udvælgelsen og pagterne, og om hvordan Bibelen støtter det jødiske folks tilbagevenden til landet.

Den udfordrer ligeledes kirken til at forstå og velsigne det jødiske folk og Israels nation.

Hvorfor Israel? 368 sider.

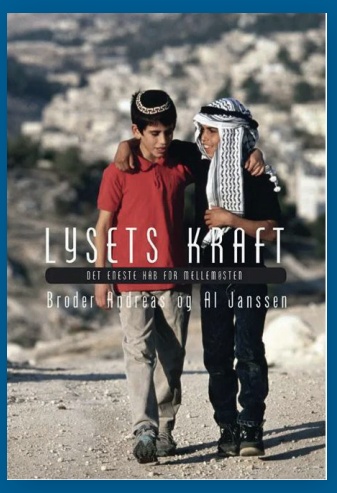

Broder Andreas og Al Janssen: Lysets kraft - Det eneste håb for Mellemøsten. 344 sider. Indbundet. 150 kr.

Ole Andersen: Slutspillet om Israel. Bibelens profetier og verdenshistorien. 256 sider. Indbundet. 199,95 kr.

Vi har mange titler fra forskellige forlag – se mere på hosianna.dk!

Nyhed!

149,-

Fra søn af en tjenestepige til barn af Kongen

Nasiry startede sit liv som søn af en tjenestepige i Afghanistan. Et usselt liv i et land fanget i fattigdom, håbløshed og årtiers krig; et land, de fleste forbinder med terrorkampen mod Taliban.

Bag kulissen forvandlede Gud denne søn af en tjenestepige til et barn af Kongen. I et af de mest fjendtlige lande overfor evangeliet startede Nasiry en hemmelig huskirke, forkyndte evangeliet for mujahedinere og ledte afghanere til Kristus, inden han selv blev fængslet og tortureret.

Men hvad der står tilbage er ikke så meget ondskaben, som Guds kraft til at overvinde den. Bogen er ikke kun inspirerende for enhver, som ønsker at følge Jesus uanset prisen. Den vækker også et kald til bøn for Afghanistan, for de radikale fjender af evangeliet, og for dem i landet, som allerede er overvundet af evangeliet.

Søn af en tjenestepige - en sand beretning om en hemmelig troende i Afghanistan. Af Cristian Nani. Udgivet af Open Doors

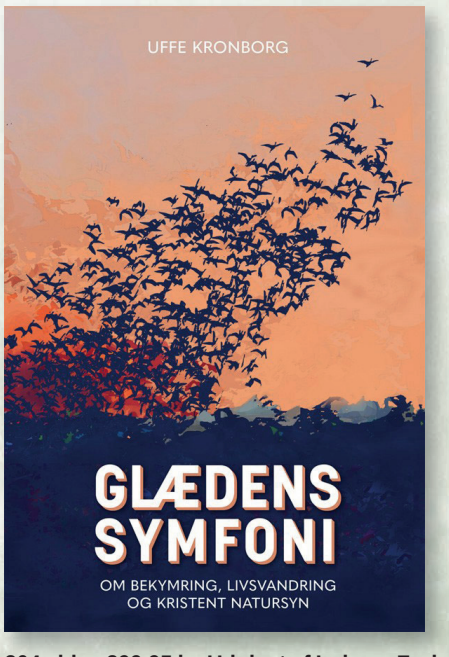

304 sider. 299,95 kr. Udgivet af Lohses Forlag

Glædens symfoni

- Om bekymring, livsvandring og kristent natursyn

Uffe Kronborg har skrevet en fremragende bog om glædens mange kilder, propfuld af dyb indsigt i troens og livets utallige krinkelkroge og himmelvide horisonter.
Bogen har en befriende vid teologisk horisont, kombineret med et tilsvarende almenmenneskeligt udsyn. Forfatteren har et skarpt blik for sin egen pietistisk-lutherske traditions blindspor, samtidig med at han også har godt øje for traditionens guldklumper.

"Man har hele tiden lyst til at sætte tykke streger under vægtige sætninger og fyndige nytænkte og øjenåbnende udsagn, som der er en uendelig mængde af. Det må være en af de vigtigste bøger i nyere tid."

- Erik Linow

Fremragende dansk film om ansvar, død og skyldfølelse

Anmeldt af Henrik Højlund

Endnu er fremragende filmdebut med en dansk kvinde som instruktør, Zinnini Elkington. (Den anden, jeg har i tanke, er Min evige sommer med Sylvia Le Fanu som instruktør).

Vi befinder os på et sygehus. Den dygtige læge Alexandra – fortrinlig spillet af Özlem Saglanmak – træder frem med medmenneskelighed og vilje til at tage opgaver på sig ud over det almindeligt arbejdsansvarlige – i et sygehus, hvor man hurtigt løber ind i mangel på ansatte.

Det fører imidlertid til en situation, som ender dybt ulykkeligt. En ung 18 årig er ramt af noget, som Alexandra ved en første hurtig undersøgelse vurderer som udslag af almindelig kropslig træthed kombineret med tømmermænd. Moren – altid suverænt spillende Trine Dyrholm – lader sig lidt tøvende overbevise, men få timer senere ligger sønnen hjernedød, og snart er der intet håb mere.

Alexandra bliver ramt af forældrenes vrede og også lidt af kollegaers frustrationer, men allermest rammes hun af egen skyldfølelse. Følelsen af at døden måske kunne være undgået ved en grundigere undersøgelse.

Lægen bliver selv det andet offer.

Filmen sætter dermed fokus på det, som direktør for Dansk selskab for patientsikkerhed, Inge Kristensen, i en artikel i forlængelse af filmen kalder for "second victim". "Vi skal passe på dem, der passer på os," skriver hun. Med andre ord: Offerets beskytter kan selv blive offer.

Og det tror jeg, mange vil kunne bekræfte fra mange andre sammenhænge end sygehus-verdenen. Skyldfølelsen kan banke meget stærkt på hos den, der til syvende og sidst må give slip på det menneske, man har kæmpet for at redde. Og skyldfølelsen kan siges at være et udtryk for dyb medmenneskelighed. Men man skal ikke desto mindre lære at give slip på skyldfølelsen.

Dét er et af filmens afgørende pointer: Det andet offer, Alexandra, får brug for hjælp til at indse, at hun gjorde, hvad hun magtede, og mere kunne hun ikke gøre, selvom det fik fatale konsekvenser.

Alexandras kollega siger hen mod slutningen til hende: "Alle læger har en kirkegård."

En meget smuk og klog vinkel bliver også bragt i spil, da en sygehuspræst, siger til den fortvivlede mor: "Vi har ikke magt over vores liv. Vi lever i en verden, hvor vi har kontrol over næsten alt. Bare ikke døden." Hvorefter moren spørger: "Hvad skal vi gøre?" "Fortsæt med at elske din søn," svarer præsten.

Kærlighedens forbundethed også med den døde, kærligheden, der på en vis måde kan holde den døde i live i menneskets sind – det tror jeg mange vil kunne skrive under på som det, de langsomt mærker som en stigende trøst midt i savn og sorg.

Filmen runder af med et lille bemærkelsesværdigt perspektiv. Alexandra er vendt hjem til mand og børn, og man mærker mere afklaret ro i sindet hos hende. Hun går ud i haven i aftenlyset, og der står hun pludselig foran den unge døde. Der sker intet, hun ser ham bare.

Jeg gad godt vide, hvad instruktøren har haft i tankerne med denne slutning, men selv undgik jeg ikke tanken om opstandelsens mulighed, da jeg så filmen selve påskeaften, aftenen før opstandelsens morgen. Og i tillæg til opstandelsens mulighed også den vidunderlige mulighed fra langfredag, muligheden for tilgivelse for alt, hvad der kan sidde i et menneske af skyldfølelse. Også når skyldfølelsen ikke engang kan reddes med henvisning til, at "vi ikke har magt over vores liv". Den mest utilgivelige skyld kan finde tilgivelse hos ham, der var offer for alle offerskyldige.

Titel: Det andet offer - Instruktør: Zinnini Elkington
Premiere: 10.04.25 - Spilletid: 92 minutter
Genre: Drama - Aldersgrænse: 15 år

Hvad betyder andre religiøse traditioner og livssyn for vores egen trosforståelse?

Anmeldt af Jakob Fischer-Nielsen

Vi ynder at sige, at Danmark er et kristent land uden egentlig helt at vide, hvad der menes med det. I hvert fald møder man mange kristne ritualer, traditioner, talemåder og holdninger, der fylder i samfundet. Det er tydeligt ved højtiderne, at der er stor forskel på påskefejring i kirken og i Netto. Vi fejrer Jesu opstandelse, men pludselig er det også blevet tiden, hvor vi fejrer foråret og leder efter de påskeæg, som påskeharen har leveret. Også andre religioner bliver tilsat vores kulturelle suppegryde, og pludselig skal kirken tage stilling til, hvor langt man kan strække sig uden at miste sin identitet og berettigelse.

Forlaget Eksistensen og Folkekirke & Religionsmøde har samarbejdet om bogen 'En verden til forskel'. Målet er at bidrage med refleksioner over og perspektiver på folkekirkens forhold til de anderledes troende. I redaktionen står Ane Kirstine Brandt og Sigrid la Cour Sonne, der har bedt en række forskere om at formulere religionsteologiske overvejelser ind i en dansk folkekirkelig sammenhæng. Det

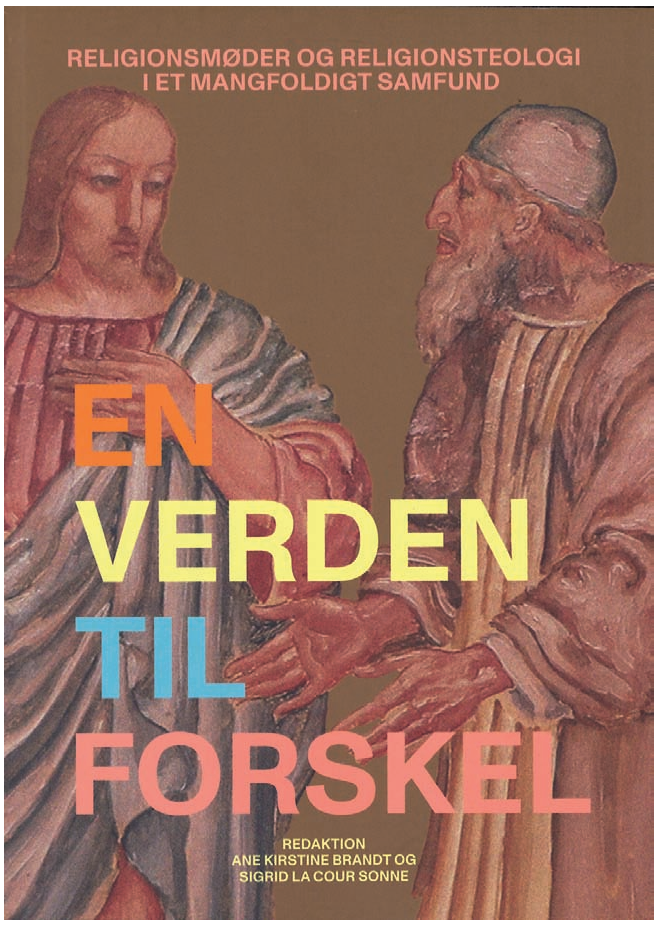

lyder måske lidt højtravende for lægfolk, så vi får forklaret, at religionsteologiens opgave er at reflektere over, hvad tilstedeværelsen af andre religiøse traditioner og livssyn betyder for forståelsen af den religion, man selv identificerer sig med.

Bogens afsender er altså et folkekirkeligt organ, og modtageren er i første omgang folkekirkens ansatte, frivillige og brugere. Alle kan dog sagtens læse med, for udfordringen kender alle troende i Danmark formentlig.

På omslaget kan man se Jesus i samtale med Nikodemus. Illustrationen bruges i bogen til at forklare, hvordan religionsmøder kan være både gode og dårlige. Selve beretningen fra Det Nye Testamente er jo dejlig og demonstrerer et godt og respektfuldt møde med fordomsfrie meningsudvekslinger. Jesu eksempel er forbilledligt - og hvordan lærer vi af ham uden bare at kopiere den kulturelle kontekst, vi står i?

Dette spørgsmål vil bogen give os et teologisk input på.

Bogens kapitler har alle forskelligt fokus og indledes med en case. Det kan være en invitation til en julegudstjeneste eller en beretning om en Hare-Krishna fan, der gerne vil til nadver. Den lavpraktiske og håndgribelige sag bliver derefter analyseret og vurderet ud fra et teologisk synspunkt. Der er tilstræbt en vis form for praktik, sund fornuft og nuancering af casen. I besvarelsen gåes der grundigt til værks med mange referencer til forskere, statistikker og ikke mindst teologer.

Grundigheden og den akademiske tilgang er både bogens styrke og svaghed. Det er absolut en styrke ved bogen, at den er gennemarbejdet, nuanceret, analyserende og seriøs. Alle sagerne er også relevante at standse op ved og belyse grundigt. Fx er vores danske jul meningsfuld for os, men hvad gør det ved os som kirke, at jul er blevet så hyggelig, folkelig, ikke-religiøs, kommerciel og fyldt med nisser, julebukke og julebryg? Den danske variant af julen giver god mening for os - fordi vi selv står midt i den. Derfor er det spændende med et mere overordnet teologisk blik på fx den årlige juleafslutning i kirken.

Bogen kræver af sine læsere, at de er koncentrerede og interesserede. Lix-tallet er højt, og bidragsyderne til bogen har adskillige akademiske udmærkelser. For et forholdsvis almindeligt menneske som mig kan den grundige teologiske analyse dog godt blive en tand for teoretisk. Det er svært at se, hvordan jeg kan anvende al den viden i min egen daglige kristne praksis i menigheden 1:1. Bogen holder, hvad den lover, når den tilbyder refleksion og teologi. Der er ikke meget fokus på hands-on pragmatiske løsningsforslag, og vi er langt fra Mads og Monopolet for kirker.

Bogen leder også læseren videre, hvis man ikke kan få nok af religionsmøder, for hjemmesiden religionsmoede.dk giver endnu mere vejledning til at kvalificere mødet med folk fra andre trossamfund. Kildelisten er grundig, og som bilag kan man studere det teologisk basispapir, der lægger grunden for Folkekirke & Religionsmøde.

En verden til forskel - religionsmøder og religionsteologi i et mangfoldigt samfund
Af Ane Kirstine Brandt og Sigurd la Cour Sonne
305 sider. 299,95 kr.
Udgivet af forlaget Eksistensen og Folkekirke & Religionsmøde

Romanforfatter: Den jødiske Jesus blev min vej ind i kirken

Der findes en antijødisk tendens i den kristne teologi, og danske præster og teologer kan lade sig inspirere af Tyskland for at håndtere den. Det mener Norbert Krüger, der arbejder med robotteknologi, kunstig intelligens og videnskabsteori på Syddansk Universitet og i sin fritid skriver romaner om den jødisk-kristne historie

Foto: Malene Fenger-Grøndahl

Af Malene Fenger-Grøndahl

De færreste danskere ved formodentlig, hvad der skete i de tyske byer Speyer, Worms og Mainz i år 1096, og det er ikke så underligt, for det er ikke en del af historiepensum i folkeskolen. Heller ikke i Tyskland er det almindelig viden, men det håber Norbert Krüger, at han kan være med til at ændre på. I 2021 udgav han under pseudonymet Jakob Matthiessen sin debutroman *Tod oder Taufe – Die Kreuzfahrer am Rhein* (Død eller dåb – korsfarerne ved Rhinen), som i 2023 blev udgivet i andet oplag.

Bogen, der er en historisk roman baseret på nøje research i historiske dokumenter, handler om de skæbnesvangre og brutale begivenheder, der fandt sted under det første korstog. Fyrster og adelsmænd i Frankrig, Flandern og Normandiet samlede adskillige tusinde riddere – mange af dem bønder og fattige – med tusindvis af heste, og op mod 50.000 mennesker drog af sted, inspireret af en pavelig udsending.

Undervejs, da korsridderne passerede de tre bispesæder Speyer, Worms og Mainz, hvor der levede store jødiske samfund, blev disse jøder udsat for voldsom forfølgelse. Det var første gang, at jødernes eksistens som helhed var truet i Europa.

”Jeg har altid interesseret mig for jødisk-kristne forhold og historie, men det var lidt tilfældigt, at jeg faldt over en ny oversættelse af tre middelalderlige jødiske kronikker på Syddansk Universitets bibliotek, hvor de overlevende ofre skrev om begivenhederne få år efter, de var sket. Forfølgelserne i 1096 spiller stadig en stor rolle i den jødiske erindring og blev også relateret til Holocaust. Det satte mig i gang med at skrive det, der blev til min debutroman,” fortæller Norbert Krüger.

Han er født i Tyskland i 1965 og voksede op i delstaten Nordrhein-Westphalen. Han uddannede sig i matematik og filosofi i Tyskland, hvor han fik sin første universitetsansættelse, inden han flyttede til Skotland og derefter til Danmark i 2001 i forbindelse med ansættelser på forskellige universiteter. Han var i tre år ansat på Aalborg Universitet, inden han blev ansat på Syddansk Universitet i Odense, hvor han nu er professor i robotteknologi og kunstig intelligens.

En fiktiv teologisk dialog

I sin fritid beskæftiger Norbert Krüger sig indgående med historie med fokus på jødisk-kristne relationer, og det er denne interesse, der har ført til, at han har skrevet romanen Tod oder Taufe, hvor to fiktive personer, en jødisk lærd, Rabbi Chaim, og domkirkens dekan, Raimund, indgår i en teologisk samtale mellem jødedom og kristendom, hvor de begge lærer noget værdifuldt af hinanden.

Dialogen mellem de to finder bl.a. sted i forbindelse med en nøglescene i romanen, der udspiller sig, da begivenhederne i 1096 spidser til.

”Da korsfarerne kommer til Speyer og vil angribe jøderne, bliver de stort set beskyttet, fordi biskoppen taler deres sag. Men da de kommer videre til Worms og Mainz, spidser det til, og mange jøder dræbes af korsridderne. Nogle jøder vælger endda at foretage en form for kollektivt selvmord, hvor voksne dræber sig selv og deres børn – for at undgå dåben,” fortæller Norbert Krüger.

”Korsfarerne stillede jøderne over for valget mellem at blive døbt eller dræbt, og mange tav eller sagde nej. For at undgå at flere ville blive dræbt, besluttede myndighederne i nogle byer til slut at tvangsdøbe jøderne, uden at de kunne protestere. På en måde kan man sige, at de begik et overgreb mod jøderne for at redde dem,” siger forfatteren.

For at gøre dette spændingspunkt i historien tydeligt har Norbert Krüger opfundet rabbien og domdekanen og lader dem føre en fiktiv dialog, inspireret af dialoger, der rent faktisk har fundet sted mellem jødiske og kristne lærde, blot langt senere i historien – nemlig i tiden op til 2. verdenskrig og efter Holocaust især i Tyskland. Det vender vi tilbage til. Men først skal vi opholde os lidt ved de to fiktive personer i Norbert Krügers roman.

”I min fortælling bliver rabbi Chaim udfordret af en anden rabbi, der ønsker, at jøderne skal udføre kollektivt selvmord, som i de jødiske krøniker blev beskrevet næsten som et slags helligt offer med mere eller mindre direkte referencer til kristne offermotiver, som det blev fejret fx i nadveren. For at forsøge at undgå det, foreslår Chaim – uden at sige det direkte – at domdekanen skal give ordre til, at jøderne skal døbes uden at de kan protestere, så deres skyld på den måde ville være mindre. Men for Raimund vil dette være helligbrøde mod et af kirkens sakramenter, og han afviser det i første omgang,” siger forfatteren.

”For at undgå at flere ville blive dræbt, besluttede myndighederne i nogle byer til slut at tvangsdøbe jøderne, uden at de kunne protestere.”

Efter samtalen kan Raimund imidlertid ikke glemme rabbi Chaim, for deres møde har berørt ham. Rabbi Chaim har fortalt ham om den jødiske Jesus og har på den måde givet Raimund en fornemmelse af, at der findes andet og mere til fortællingen om Jesus end det, som den katolske kirke lægger vægt på.

”I middelalderens katolske kirke var fokus på Jesu fødsel, korsfæstelse og opstandelse. Lignelserne, Bjergprædikenen og alt det andet spillede ikke nogen stor rolle, men gennem sit venskab med Chaim har Raimund nu fået en fornemmelse af denne rigdom, som findes i den jødiske Jesus,” siger Norbert Krüger.

”Her er Jesus ikke forstået som ’gudlignede frelser’, som skulle dø for vores synder, men som lærd i den jødiske tradition. På den måde rettes fokusset mod indholdet af hans budskab, som får udtryk fx i Bjergprædiken, Fadervor og mange af hans lignelser og billedord.”

De to mænd mødes igen, og rabbi Chaim minder domdekanen om Jesu ord om, at sabbatten er til for menneskets skyld, ikke omvendt. Kort efter overværer domdekanen, hvordan en kvinde dræber to af sine børn for at beskytte dem mod den kristne dåb, og han indser, at menneskers overlevelse er vigtigere, end at han ”besudler et ritual”, selv når det er et sakramente. Han beslutter at kneble og bagbinde byens jøder og derefter tvangsdøbe dem for at redde deres liv.

”Her spidser det til, og i sidste ende vælger den katolske præst at følge den jødiske Jesus i stedet for kirkens forståelse af sakramenterne,” siger Norbert Krüger og tilføjer, at han personligt mener, at Jesus ville sympatisere med domdekanen.

”Jeg tror ikke, at Jesus ville genkende sig selv og sin lære i kirkens sakramenter, især ikke i nadveren. Jeg tror, at Jesus ville videregive en jødisk teologi og ville pege på Gud snarere end på sig selv. At han døde på korset, var for mig at se en nødvendighed, som tilførte hans liv og lære den nødvendige troværdighed. Men jeg har aldrig forstået den kristne offerteologi,” siger han.

Skyldfølelse førte til samtale

Norbert Krüger ved, at det blandt mange kristne vil blive opfattet som kontroversielt. Men især i efterkrigstidens Tyskland er der blandt kristne teologer opstået en stærk interesse for Jesu jødiskhed, og der blev stiftet op mod hundrede selskaber og foreninger for jødisk-kristen dialog. Det er ifølge Norbert Krüger udtryk for et bevidst opgør med antijødiske elementer i kristendommen, især i visse passager i Det Nye Testamente og i forståelsen heraf.

”I efterkrigstidens Tyskland var der blandt tyske kristne en udbredt skyldfølelse over, at drabet på de europæiske jøder blev udført af tyskere, hvoraf det store flertal var kristne – og antijødiske kristne argumenter var blevet brugt af nazisterne til at begrunde folkedrabet. Det gjorde det nødvendigt for tyske teologer at undersøge ikke kun kirkernes rolle i jødeforfølgelserne, men også jødehadets ideologiske fundament og dermed de antijødiske passager i Det Nye Testamente,” forklarer han.

Han nævner, at allerede før Holocaust var der enkelte jødiske teologer, som for eksempel Martin Buber, der forsøgte at etablere en åben teologisk dialog med kristendommen. Der var dog stort set ingen respons fra kristen side.

Det var dog først efter Anden Verdenskrig, at en dialog mel-

"Det er så fristende – bare for storytellingens skyld – at tale om Jesu storhed på baggrund af en mørkt tegnet jødedom.

Men man kunne også dreje det omvendt: Måske var Jesus så særlig på grund af hans jødedom," siger Norbert Krüger.

Foto: Malene Fenger-Grøndahl

lem jøder og kristne i Tyskland om teologiske spørgsmål og antijødiske tendenser i kristendommen for alvor blev etableret.

"Denne dialog har vist sig frugtbar for begge sider: For kristne har det givet en positiv forståelse af Jesu jødiskhed, det vil sige forståelsen af Jesu optræden og handlinger som jøde i en jødisk kontekst. Nogle enkelte jødiske teologer har det endda givet mulighed for at reintegrere Jesus i jødedommen, også udtrykt som 'Jesus hjemkaldelse'," siger Norbert Krüger.

Han forklarer, at der op gennem historien – fra tidlig kristen tid – har været fremført en række antijødiske påstande, bl.a. at det var jøderne, der slog Jesus ihjel, og at jøderne derfor havde mistet deres forrang over for Gud. En "ny pagt" med kristne havde erstattet jødernes "gamle pagt" med Gud. I den påstand lå implicit den forståelse, at jødedommen var mindreværdig i forhold til kristendommen – og at jøderne havde misforstået Toraens skrifter, fordi de ikke læste dem som et forvarsel om Jesu komme.

"Noget i den retning oplever jeg faktisk også nogle gange selv under gudstjenester: Det er så fristende – bare for storytellingens skyld – at tale om Jesu storhed på baggrund af en mørkt tegnet jødedom. Men man kunne også dreje det omvendt: Måske var Jesus så særlig på grund af hans jødedom," siger han.

Udlagt som kollektiv skyld

Norbert Krüger understreger, at problemet, allerede opstår med Matthæusevangeliet, hvor begivenhederne, der fører frem til korsfæstelsen af Jesus, beskrives, så jøderne bliver pålagt medskyld. Matthæus havde Markusevangeliet til rådighed, da han skrev sit eget evangelium, og det er tydeligt, at han har lavet visse tilføjelser, som farver begivenhederne, mener Norbert Krüger.

"Hos Matthæus er der en tilføjelse om, at Pilatus' kone har drømt, at Jesus er uskyldig, og der er bemærkningen om, at Pilatus vasker sine hænder. Begge dele indikerer, at Pilatus, den romerske statholder, er mindre skyldig, end han logisk set ville være – idet vi ved, at korsfæstelse var en romersk praksis."

Desuden står der i Matthæus 27, 25-26, i slutningen af scenen med Pilatus: "Hele folket svarede – lad hans blod komme over os og vores børn." Det er blevet tolket sådan, at det jødiske folk her erkender deres skyld i Jesu død og forudser, at de vil blive straffet for den.

"Det er blevet udlagt sådan, at jøderne selv tog skylden på sig – som en kollektiv skyld, der gjaldt hele det jødiske folk, og denne påstand er ikke blot krænkende og historisk formodentlig ukorrekt, men har også haft alvorlige konsekvenser i form af forfølgelse af jøder," påpeger forfatteren, og vender tilbage til begivenhederne, der er omdrejningspunktet for hans debutroman.

"Forfølgelserne af jøder i Speyer, Worms og Mainz i 1096 er det første dokumenterede tilfælde, hvor denne replik fra Matthæusevangeliet bliver brugt til at retfærdiggøre vold mod jøderne, og siden er det sket adskillige gange, voldsomst og mest markant under Holocaust," siger han.

"I efterkrigstidens Tyskland var der blandt tyske kristne en udbredt skyldfølelse over, at drabet på de europæiske jøder blev udført af tyskere, hvoraf det store flertal var kristne"

For Norbert Krüger har denne viden om virkningshistorien af visse passager i Det Nye Testamente – og tolkningen af dem – gjort det svært for ham at finde sine egne ben i forhold til kirke og kristendom.

Læste evangelierne som teenager

Under sin opvækst gik Norbert Krügers familie ikke i kirke, og der blev ikke bedt bordbøn eller talt om tro derhjemme. Men man var medlem af kirken, fordi 'det hørte sig til'. Som teenager læste Norbert Krüger selv evangelierne, og de vakte en stærk ambivalens i ham.

"Jeg følte, at der stod meget meningsfuldt i evangelierne, mens andre ting nærmest frastødte mig, og senere i livet rettede jeg min religiøse længsel mere mod buddhisme og blev herefter agnostiker eller nærmest ateist," fortæller han.

"Jeg kunne fx ikke acceptere påstanden om, at Jesus skal være den eneste vej til Gud, som det udtrykkes i Johannesevangeliums sætning 'Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig', og heller ikke, at mirakler blev brugt som bevis for Jesu guddommelighed, eller at 'Jesus skulle dø for vores synder'".

For omkring 15 år siden begyndte han imidlertid at læse teologisk litteratur, og han blev klar over, at den splittelse over for kristendommen, som han har oplevet som barn, kunne tilknyttes til det, der i nutidens teologi er forstået som "den jødiske Jesus". Især i den tyske protestantiske kirke oplevede han ofte, at der i prædikenen blev lagt meget vægt på menneskets syndighed og på troen som eneste vej til frelse.

"Jeg mener, at der i den danske kirke er meget mere fokus på livets positive aspekter og storheden af Guds skabelse. Grundtvigs glædesfyldte salmer har gjort noget virkelig godt for Danmarks kristendom."

Via sin kæreste begyndte han at komme i Metodistkirken i Odense, og her har han fundet en gudstjenesteform, som han langt hen ad vejen føler sig hjemme i.

"Jeg fornemmer tit en næsten barnlig glæde under gudstjenesten," siger han.

Han synes dog fortsat, at trosbekendelsen er svær at forlige sig med, og han fortolker primært nadveren som et mindemåltid, der skaber fællesskab.

"Jeg holder meget af Fadervor, Bjergprædikenen og af Jesu lignelser, men jeg mener – i samklang med en stor del af den nyere forskning – at kristendommen har gjort Jesus meget mindre jødisk, end han var. For mig er det i høj grad den jødiske Jesus, der giver mening, og ham fejrer jeg i den kristne gudstjeneste. Nogle gange lukker jeg bare ørerne under gudstjenesten for at undgå, at den barnlige glæde bliver forstyrret," siger Norbert Krüger

Han har de seneste år deltaget i en international jødisk-kristen bibeluge i Tyskland, hvor man har læst tekster fra Det Gamle Testamente sammen, og det har givet ham nye indsigter og en anden forståelseshorisont, fortæller han.

"Især Salmerne i Det Gamle Testamente har jeg fået et nyt syn på, idet nogle af de jødiske deltagere i læsekredsen har forklaret, at de forskellige elementer i salmerne – fx de grusomme passager, der er formuleret som en bøn til Gud om at dræbe ens fjender – kan ses som forskellige stemmer i et teaterstykke. Så hadet og vreden kan være en ventil, når en kvinde er blevet voldtaget i krig eller lign. Salmerne giver sprog for de traumatiske oplevelser, som man kan udtrykke og til dels give tilbage til Gud," siger han.

Fake news og antisemitisme

Han har det stadig svært med at gå i kirke til påske, hvor der ofte læses fra Matthæusevangeliet – også passager, som har været med til at legitimere forfølgelse af jøder.

"Jeg håber, at der vil opstå en større historisk-teologisk bevidsthed også i Danmark, og her mener jeg, at processen i Tyskland kan være til inspiration," siger han.

Han har for nylig – sammen med sin kæreste Birgit Nahrstedt – udgivet en artikel i det fagvidenskabelige tidsskrift RAMBAM, der beskæftiger sig med dansk jødisk historie, om netop de jødisk-kristne erfaringer fra Tyskland og behovet for en refleksion i Danmark over antijødiske tendenser i teologien.

Han tilføjer, at eftersom kirken i Danmark har spillet en overvejende positiv rolle under besættelsen, har der været mindre motivation blandt danske teologer til at kigge kritisk på antijødiske tendenser i kirkens tekster og traditioner.

"Man kan vel sige, at noget af det, vi finder fx i Matthæusevangeliet, som har givet grobund for antisemitisme og forfølgelse af jøder, var en tidlig form for fake news. I dag ved vi, at fake news er farligt, og den jødiske-kristne historie viser os, at det er rigtigt. Så det håber jeg, at vi alle kan lære af, så kirken og kristendommen ikke længere vil fremme antijødiske holdninger," siger han.

"Men man kan også se endnu mere positivt på det: At tage Jesu jødiskhed seriøst kan hjælpe med få et rigere billede af Jesu budskab. For mig var dette perspektiv i hvert fald vejen tilbage til kirken. Og det har også hjulpet mig ikke at se min religion i modstrid med hverken vores teologisk-historiske eller naturvidenskabelige viden."

Møder & Arrangementer

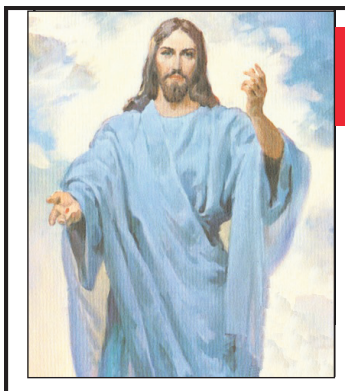

Velkommen i PERLEPORTEN

i Pinsekirken NYT HÅB Damhus Boulevard 28, Rødovre

til Helligåndens aften

HVER SØNDAG AFTEN kl. 19.00

Bus 21 holder udenfor - gratis kaffebord kl. 18.30

Dansk Gospelsang og musik - Bibelord - Tilbedelse
Forbøn for frelse - Åndsdåb og syges helbredelse

Kom og hør

Henri Nissen taler

OBS. Gudstjenesten starter kl.10.00

- Søndag 04. Maj 2025 Kl. 10:00
- SOZO Gospel Kor synger

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre

PINSEKIRKEN
NYT HÅB

Lovsang og bedemøde hver Onsdag kl 18:30
Alle er velkommen!

På Facebookgruppen GUDSOPLEVELSER kan du se og høre fortællinger fra mennesker, der har oplevet Gud i hverdagen.

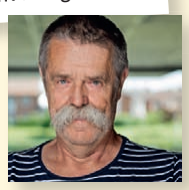

Gudsoplevelser er produceret af Per Bracher. Kontakt ham for et foredrag: per@bracher.dk eller tlf. 2125 2189

Udlejning

Bed&Breakfast oven på Udfordringen i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i Jernbanegade 1 i verdensarvsbyen Christiansfeld 15 km syd for Kolding. 1 værelse med dobbeltseng eller 2 senge på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i Udfordringens café.

Bestil hos Margit:
mobil 40 31 02 50

Følg Udfordringen på Facebook og Instagram

- hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.

AGLOW 44 ÅR I DANMARK

Aglow står med Israel

Grupper for mænd og Grupper for kvinder

Ønsker du at starte Aglow i dit område? - skriv til info@aglow.dk

info@aglow.dk • mobil 2133 8642
www.aglow.dk • facebook.com/aglowinternationaldanmark

Velkommen til Aglow København

AGLOW INTERNATIONAL DANMARK

Lørdag d. 3. maj 2025 kl. 11.45 - 14.45

Hotel Hebron, Helgolandsgade 4, Kbh. V

Taler: Martin Bergsøe
Sommermøde - mænd er velkomne

Pris for brunch: 135 kr. Tilmelding senest 3 dage før mødet. Når du har meldt dig til, kan du betale med MobilePay på 12474. Sms Hanne 26588297, Asly 26363808

Besøg vores web-shop på Hosianna.dk

Find gaven til:
- konfirmanden
- brudeparret
- bryllupsdagen
- fødselsdagen
- jubilæet

... og meget mere!

webshop
Udfordringens
Hosianna.dk / Bøger / Film / Musik

Få dagens gratis bibeludfordring!

Hvis du har lyst til at få et dagligt bibelord til inspiration sendt, så gå ind på hjemmesiden **udfordringen.dk** og tilmeld dig via ikonet "Dagens Udfordring" ca. midt på hjemmesiden. Det er gratis og uden nogen forpligtelser.

Erhverv

Genbrugsbyg.dk

Salg af brugte byggematerialer 20 62 81 58

AXELTEK
Industri Elektronik

Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev

Nørresundby 25 21 31 67

KØB - GIV - ANBEFAL
TAK FOR
DIN STØTTE

Find din nærmeste
Mission Afrika Genbrug på
missionafrika.dk/genbrug

MISSION AFRIKA Genbrug

Stillinger

SKJERN BYKIRKE SØGER NY PRÆST

Vi ønsker at kalde en ny præst, som kan være hyrde for menigheden og formidle evangeliet tydeligt og klart – til glæde og taknemmelighed!

Hvis det kunne være dig, så læs stillingsopslag på www.skjernbykirke.dk

Skjern Bykirke

Udfordringen,
Jernbanegade 1
6070 Christiansfeld,
tlf.: 74562202

Annoncer:
- tlf. 2681 7718

Mail: annoncer@udfordringen.dk

Økonomichef til Sømandsmissionen og Hotel SØMA

Sømandsmissionen

HOTEL SØMA

Søg stillingen på somandsmissionen.dk/ledige-stillinger

LÆSERINDLÆG

Religionsfriheden er truet – og Danmark har et ansvar

Af Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde, CKU

Den uafhængige amerikanske kommission for international religionsfrihed, USCIRF, offentliggjorde for nylig sin årlige rapport, som tager temperaturen på tros- og religionsfriheden i verden. Rapporten maler et dystert billede af den globale udvikling. Samtidig rejser den et vigtigt spørgsmål for både amerikansk og dansk udenrigs- og udviklingspolitik: Tør vi tage tros- og religionsfriheden alvorligt, også når det bliver diplomatisk besværligt?

Rapporten anbefaler, at 16 lande betegnes som særligt bekymrende på grund af alvorlige krænkelser af tros- og religionsfriheden. Blandt de 12 gengangere finder man lande som Burma/Myanmar, Kina, Iran og Saudi-Arabien, men i år tilføjes også fire nye: Afghanistan, Indien, Nigeria og Vietnam. Derudover anbefales 12 lande til en "watchlist", heriblandt Egypten, Indonesien, Syrien og Tyrkiet.

"Flere af disse lande modtager dansk udviklingsbistand eller er samarbejdspartnere i udenrigs- og handelspolitikken," siger Filip Buff Pedersen, politisk rådgiver i Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde (CKU), og tilføjer, "alligevel fylder tros- og religionsfrihed meget lidt i den konkrete udmøntning af vores samarbejde med dem."

USCIRF er en uafhængig kommission oprettet ved lov og fungerer som en slags vagthund i amerikansk udenrigspolitik. En af deres funktioner er blandt andet at komme med udenrigspolitiske anbefalinger til State Department. Rapporten står frit i forhold til den til enhver tid siddende administration, og netop derfor regnes den for et vigtigt pejlemærke.

I Danmark har tros- og religionsfrihed historisk haft en meget marginal placering i udenrigs- og udviklingspolitikken, men noget er under opsejling. Flere kirkelige og trosbaserede organisationer – heriblandt CKU – har i deres bidrag til Udenrigsministeriets nye udviklingsstrategi peget på netop tros- og religionsfriheden som en forudsætning for både udvikling, demokrati, fred og andre menneskerettigheder.

"Vi har set en stigende politisk interesse på Christiansborg," siger Filip Buff Pedersen, "til høringen 'Frihed for din næste', som CKU arrangerede i samarbejde med Danske kirkers Råd og Humanistisk Samfund, deltog både Flemming Møller Mortensen (S), Michael Aastrup-Jensen (V) og Trine Pertou Mach (Ø), og der var bred opbakning til, at Danmark bør styrke sin indsats."

Han peger desuden på, at Danmark tidligere – og ganske aktivt – har præget det internationale samarbejde. Det var bl.a. Danmark, der var med til at sikre, at den amerikansk-ledede alliance blev til International Religious Freedom and Belief Alliance, hvor man lagde vægt på også at beskytte retten til at tro såvel som ikke at tro og gjorde kvinders ligestilling til en tværgående prioritet i tros- og religionsfrihedsarbejdet.

Men ifølge Filip Buff Pedersen er der i dag både mangel på politisk lederskab og systematisk opfølgning. "I 2021 og 2022 blev religionsfriheden nævnt i den årlige redegørelse om udviklingssamarbejdet. Men i 2023 var den fraværende – og det vakte opsigt blandt flere af ordførerne på område," siger han.

Derfor mener Filip Buff Pedersen også, at Danmark bør tage ved lære af USCIRF's model: "Vi har brug for en dansk eller europæisk pendant – en systematisk monitorering af, hvordan vi konkret arbejder for tros- og religionsfrihed i vores udviklings- og udenrigspolitik. Det handler ikke om at eksportere værdier med løftet pegefinger, men om at insistere på, at denne grundlæggende frihed er afgørende for samfundsudvikling og fred."

EU har allerede tros- og religionsfrihed som en erklæret prioritet, og Danmark har en særlig mulighed for at sætte yderligere skub i indsatsen, når vi overtager EU-formandskabet i 2025.

"Det ville være oplagt at lade tros- og religionsfriheden fylde her. Det kunne blive et signal til både samarbejdspartnere og civilsamfundet om, at Danmark ikke bare taler om rettigheder – men faktisk handler på dem," afslutter Filip Buff Pedersen.

Børn i kirken?

Jeg blev ked af det, da jeg læste Iben Tranholms klumme i Udfordringen søndag den 6. april. Artiklen handler om børns plads i gudstjenesten.

Selvom det er næsten 50 siden, husker jeg endnu følelsen af at være uvelkommen, da en kvinde til en gudstjeneste vendte sig om og irriteret tyssede på vores lille søns pludren.

Det er naturligt for børn at bevæge sig og "have lyd" på, men naturligvis ikke i en grad, så det forstyrrer andre kirkegængere. Men der skal også være plads til børn!

En enkel måde at løse problemet på er, at nogle voksne og evt. store teenagere er sammen med børnene i børneklubber under dele af gudstjenesten.

De helt små kan være sammen med en forælder i et tilstødende lokale eller være allerbagerst i kirken. Dvs. at børnene er med i begyndelsen af gudstjenesten og igen, når der er nadver.

Hanne Peier
Odder

Er Danmark et kristent land?

I KD d. 16. april skriver avisen i en artikel på forsiden, at en ny måling viser, at fire ud af fem danskere siger, at Danmark er et kristent land. Danmark bliver ikke et kristent land ved flertalsafstemning, men ved et personligt forhold til den Treenige Gud, som man bekender troen på og ved at acceptere, at Jesus Kristus er Messias, at han er vejen, sandheden og livet.

Efterfølgere af Jesus blev kaldt for kristne første gang i Antiokia (ApG 11:26), og en kristen er altså en Jesu efterfølger, en, der gør, hvad han siger

Provst Anna Helleberg Kluge siger i samme artikel, "folk kommer i kirke til foredrag, koncerter og ved store højtider. Få er faktisk optaget af, om de tror på opstandelsen eller reinkarnation, og provsten mener alligevel, at vi som folk kan kalde os kristne". Man er kristen, når man ved troen og dåben er forbundet med Jesus Kristus, beder til ham og lever, som han ønsker det.

Foredrag og koncerter hører til i forsamlingshuse, biblioteker, musikhuse, foreningshuse og sportshaller etc. Kirken skal danne ramme om forkyndelsen af Jesus Kristus og medvirke til at fremme et troens og kærlighedens fælleskab og ikke være skueplads for kendisser og alverdens initiativer, der intet har med kristendommen at gøre, men tværtimod udhuler den.

Danmark er et af verdens mest sekulariserede land, hvor sand kristendom fylder meget lidt.

Pastor Benny Blumensaat,
Kirkegade 58, 6700 Esbjerg

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning. Udfordringen forbeholder sig retten til at forkorte og udelade indlæg. Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

Altertavlen i Kingos Kirke

Jeg vil gerne dele disse ord, som jeg for nylig fik tilsendt af en kristen ven om altertavlen i Kingos Kirke på Nørrebro i København, da historien bag er så smuk.

Altertavlen i Kingos Kirke
- Malet og skænket af maleren, prof. Erik Henningsen

År 1900 forsvandt professorens lille 4-årige dreng fra sit hjem "Lille Tuborg" i Hellerup. En stor eftersøgning blev sat i gang, men først sent på aftenen eller næste morgen fandt man drengen sovende ved de to søer på den vildsomme Nørrebro Fælled. Som tak for at have fået drengen uskadt tilbage besluttede prof. Henningsen at male alterbilledet. Han forærede det til Kingos Kirkes indvielse i 1910.

Følgende er skrevet af pastor Terje Tønnessen, Kristianssand, Norge. Teksten findes på Kingos Kirkens hjemmeside. Den deles med tilladelse fra kirken:

"Første gang jeg så altertavlen i Kingos Kirke i København blev jeg helt betaget. Billedet var så enkelt, hverdagsagtigt, nært. Mange altertavler er pompøse, imponerende i deres kunstneriske udfoldelse – dette kom så nært: Jesus holder en lille dreng – en lille dreng holder i Jesus. Dette er mig, tænkte jeg. Dette er mig, som bliver holdt fast af Jesus. Sådan er det. Og den lille dreng holder fast i Jesus. Ordentligt fast. Som om Jesus er en storebror, en omsorgsfuld far. Sådan er det. At være kristen.

Det er rørende at se, hvilket fast tag drengen har om halsen på Jesus. Her er ingen distance, ingen rædsel for at komme for nær. De hører sammen. Vi er i kernen af Evangeliet: Jeg holder fast i Jesus – Jesus holder fast i mig. Når jeg i bøn, meditation, tilbedelse ser på alterbilledet, er det to bibelsteder, som bliver levende: "Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile" (Matt 11, 28). Det er så godt at blive taget vare på af en, som er stærkere end mig. Det er så trygt at blive holdt af en, som er større end mig. Jeg er voksen, men der er meget, jeg ikke kan.

Jeg har levet en stund, men tidens mysterium bliver større og større. Når jeg ser på mine børnebørn, forstår jeg hvad Jesus mener: "Hvis I ikke bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget" (Matt. 18, 3). At være barn er en gave, et privilegium, en velsignelse, nåde. Uden at have fortjent det, løftes vi op af arme kraftigere end vore, og vi holdes fast i en kærlighed stærkere end døden.

Jeg holder fast i Jesus – Jesus holder fast i mig. Det bliver klart for mig, hver gang jeg kommer ind i Kingos Kirke – specielt når jeg knæler ved knæfaldet og den korsfæstede og opstandne Jesus Kristus giver mig sit hellige legeme og blod. Af nåde. Trofasthed. Kærlighed. Til barnet, han elsker."

Videregivet af Alice Iversen

Maleriet af prof. Erik Henningsen, som blev givet til Kingos Kirke i 1910. Nederst ses altertavlen i kirken.

LIVSFORVANDLENDE BØGER FRA UDFORDRINGENS WEBSHOP
Bestil på Hosianna.dk

Bestil på hosianna.dk eller tlf. 7456 2202

Gaveidéer til Mors Dag

Smuk gavebog af Sarah Young

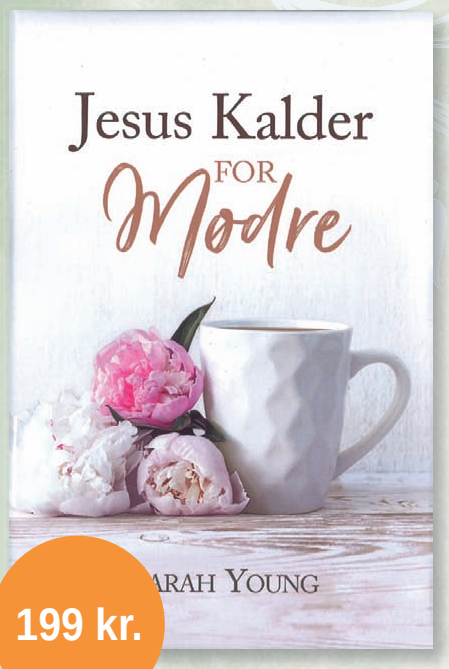

199 kr.

Jesus Kalder for Mødre

En andagtsbog med 50 inspirerende andagter til mødre - med relevante skriftsteder og smukke billeder, som kan hjælpe mødre med at finde ro og refleksion i den travle hverdag.
Den er skrevet ud fra en lyttende tilgang til, hvad Gud har at sige til os. Mellem andagterne er der plads til at skrive personlige bønner for ens børn. *Jesus Kalder for Mødre* er en mulighed for at styrke ens bønsliv og skabe en dybere forbindelse til Gud.

160 sider. Forlaget Scandinavia

Nyhed!

249 kr.

Alle mine hemmeligheder

Ny roman af bestsellerforfatter Lynn Austin.

NEW YORK 1898. Arthur Stanhope III's pludselige død er chokerende nok i sig selv, men hans testamentes overraskende bestemmelse om, at hele hans firma - og den vældige formue, der hører med – går til hans nærmeste mandlige arving, betyder store ændringer for hans mor, hustru og datter, der nu står næsten uden midler.
Tre generationer af kvinder i én familie må gøre op med de valg, de har truffet, og deres håb for fremtiden.

432 sider. Forlaget Scandinavia.

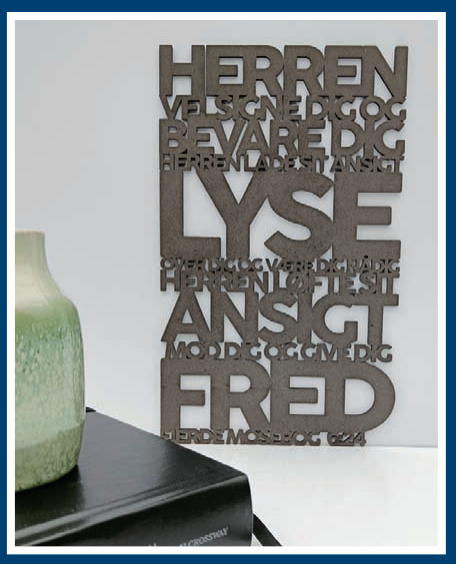

26 forskellige bibelord – se dem på Hosianna.dk

Bibelord til væggen

Mange forskellige bibelord fra både Ny og Gammel Testamente, - se udvalget på Hosianna.dk

Materiale/pris: egetræsfinér 299 kr. eller sort MDF 199 kr.
Mål: 17,5 x 28 cm / 18,7 x 19,7 cm

Billedet kan stilles på en hylde, hænges op med små søm, eller man kan bruge nano-tape. Bibelordet kommer pakket på kraftig karton og i cellofan.

Bibelteksten er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Find gode gaver til årets konfirmander – se mere på hosianna.dk

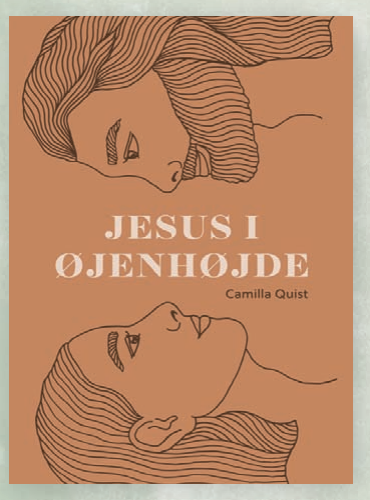

Camilla Quist:
Jesus i øjenhøjde
Livsnær kristendom, trosliv på hverdagsdansk - for unge!
216 sider. 199,95 kr. Lohse

Inge Bøgel Lassen:
Ukendt land - Roman om Pernille, der på en kristen efterskole tumler med livets spørgsmål.
272 sider. 249,95 kr. Lohse

Et halvt år med Jesus:
En flot og indbydende bog, som hjælper til at finde en god rytme til bøn og bibellæsning i hverdagen.
Af Maria C. Lundby & Hanna E. Haraldsen. 132 sider. 149,95 kr.

Troslære/Trosforsvar for teenagere:
Troen/Trosforsvar forklaret enkelt, præcist og med humor.
Af Henrik Gren Hansen.
99,95 kr. pr. stk. Logos Media

Lær af hunden
- og andre småsyrede indfald, udfald og udfordringer.
Kan bruges som andagtsbog.
Af Nicolaj Wibe, 64 sider.
99,95 kr. Logos Media

Vil du være med til at udvikle Udfordringen?

På Udfordringen ønsker vi at gøre en værdimæssig og åndelig forskel i Danmark – og for kirken i Danmark

På Udfordringen ønsker vi at styrke kirken og kirkens fællesskab – derfor er vi en fælleskirkelig avis

Vi ønsker at opmuntre og fastholde troende i troen – og vi ønsker at kalde nye til tro

Vi ønsker at inspirere og dele inspiration på tværs af kirkefællesskaber

Som abonnent og annoncør er du allerede med til at gøre ovenstående muligt - tak for det!

Hvis du har mulighed for det, kan du også hjælpe os ved at give en gave til Udfordringen
Vi vil nemlig gerne udvikle Udfordringen endnu mere, og det har vi brug for hjælp til.

Hvis du giver en gave til Udfordringen via Missionsfonden, kan du trække det fra i skat
Det kan du gøre ved at indbetale på Missionsfondens konto: 9570 – 0006 139450.
Skriv projektnummer: '5127 Støt Udfordringen'.

Du kan også altid give en gave direkte til Udfordringen på:
Bankkonto: 7040 1830446 (skriv, at det er en gave)
MobilePay: 717371

Tak, fordi du støtter os!

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 15:

Carsten Overgaard Nielsen
8920 Randers NV

Kodeord: *Æblebrændevin*

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til mail@udfordringen.dk eller til Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 6.5. Vinderen får direkte besked og offentliggøres her på siden den 11.5.25.

Obs! Du kan IKKE benytte Udfordringens portofri kupon til at indsende koden.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

				BEHER-SKET		MUNDT-LIGE	PIGE	EFTER-LIGNE	TALORD	SKOLEBY	FILUR	VÆKST-DELE	SPINDE-REDSKA-BET											
				JAGT-SLOT				1																
				FILM-INSTRUK-TØR					DIGTET / BRANCHE															
				SPROG / TÆNDT							GUDINDE / UDRÅB													
SAMMENKOMSTEN		STJERNE-BILLEDE	RYGE / DESSERT	2			ARTIKEL / MALM			FLOD / POST					SPISE / TONE		SKAR						
SPORTS-CIFRE						LEVER / CHARTER-TUR			HÆNDE / FUGL				TARIF / FLADE										
JYSK BY				GAV / ÆRLIGE					3		LAND / JO												
DØRSLAG			PERIODEN / GRÆSK TEGN					MIRAKEL / 1000						VEKSEL / SYGDOM (FORK.)									
HÅND-VÆRKERE												ANTAL / DANSK Ø	4		BINDEORD / DRENG								
BUSKEN																								
FRANK-RIG		PÅSTAND / SPISE									SOLIDT / FISK			DYR / BLADE									
TÆPPE				MÅLER / STRYGE							SIDST I MARTS		…? BLYTON / KIGGER					5					
IGEN			SLIDE / OS			6					DANSK KONCERN				REDSKAB / BLADE								
BRYDE					FØR K / FØRSTE MAND						STAT						SENDER TILBAGE							
DEL AF DANMARK				ODIN / GRØN							ADELS-MÆND / TUMLE													
RETNING	7	ORKER / VRIDE						NUBRET / ANKER-PLADS	KENDE-ORD	MORE SIG / SKRI-VELSE			PINES / FUGLEN		8									
NABOER			SOLGUD / SPIDS			SNAV-SEDE / DYRET						BLUNDET / FORE-DRAGET												
KÆMPE							BLACK-JACK / PLANTER				9					MIDT I STUEN / NÆVNE								
MUSIK-TEGN					VOR-HERRE / GÆSLING				TRÆSORT / RISTET					SKIBSDEL / VÆSEN										
								FORSTÅ / LØFTE			DEL AF SKE / SENSIBEL				FØLGE / KORT-FARVE		10							
				VANDRING / MÆRKET						SIDSTE / JOMFRU														
														DUO / FUT										
				OND / KORRIGE-RET		11		GLAMMER / VOKAL				JÆVNE / SPANIEN												
										SANGERE					12									

Find bøger fra mange forskellige forlag på

Hosianna.dk

*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**

**Gælder ved levering i DK*

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

I seriens andet afsnit er Jesus blevet voksen og begynder sin offentlige tjeneste med at blive døbt i Jordan Floden af Johannes Døberen. Foto: All3Media/dr.dk

Dokudramatisk portræt i 12 afsnit om Jesus

Påskedag havde DR premiere på en helt ny serie om Jesus' liv, produceret af den britiske medieorganisation BBC. 'Jesus – Guds søn' er et dokudramatisk portræt i 12 afsnit om Jesus. De første fire afsnit handler om Jesus' unge år.

Andet afsnit kan ses på DR2 søndag 27.4 kl. 18.05 og tirsdag 29.4 kl. 22.40. Første afsnit genudsendes fredag 2.5 kl. 6.00

Serien sendes over tre år, således at der kommer fire nye afsnit i påsken 2026 og 2027. Serien fortæller historien om Jesus Kristus fra fødsel til korsfæstelse og om den turbulente tid, han levede i.

Seriens første fire afsnit kan alle ses allerede nu på dr.tv. Afsnit tre og fire sendes desuden de kommende søndage på DR2.

/Red.

Foto: Dorthe Bach, DR

Katrine Muff er vært i DR Kirken

Den 27. april er den sangglade tv-vært Katrine Muff vært ved DR gudstjenesten i Søberg Kirke. Søndagens gæst er instruktør og musiker Søren Kragh-Jacobsen, der har et særligt blik for den sårbare overgang fra barn til voksen i både børne-tv, musik og film.

Udvalgte programmer om tro på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 27/4

10.00 Gudstjenesten: Med barndommens blik - Søren Kragh-Jacobsen

Instruktør og musiker Søren Kragh-Jacobsen har et særligt blik for den sårbare overgang fra barn til voksen i både børne-tv, musik og film. Derfor har Katrine Muff inviteret ham til Søborg Kirke i Gilleleje, som denne søndag fylder kirken med små spirende balletdansere til en gudstjeneste om, hvor vigtigt det er at føle sig set og forstået - for børn såvel som voksne. Sendes også på DR2 kl. 14.00.

Lørdag 3/5

11.30 100 år og en sommer - Himlen tur-retur.

Kirsten er 99 og bor i bofællesskab. Hun vil gerne bruges og være en aktiv del af livet og samfundet. 100-års fødselsdagen er lige på trapperne, men et par uger før er det hele lige ved at gå i vasken. Kirstens hjerte går i stå, og hun oplever i et glimt, hvordan der er "på den anden side". Desuden medvirker Erik fra Nordsjælland og Kaj fra Randers, som også begge kan se tilbage på et langt liv.

18.50 Før søndagen

Ugens salme: Lyset springer pluds'lig ud - Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer ugens salme, og DR Pigekoret synger. I "Før søndagen" synger Muff, Hammer og DRs kor fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

DR2

Søndag 27/4

14.00 Gudstjeneste fra Søborg Kirke. Genudsendelse fra DR1 kl. 10.00.

18.05 Jesus - Guds søn (2:4)

G 11 år. Britisk dokumentarserie fra 2024. (Jesus: Crown of Thorns)

Da Herodes den Store dør, vender den hellige familie tilbage til Nazaret. Her vokser Jesus op i en tid præget af det romerske imperiums magt og brutalitet. Men profeten Johannes Døberen mener Romerrigets dage er talte. Jesus slutter sig til ham og hans følgere og lader sig døbe. Sendes også 29.4 kl. 22.40

Fredag 2/5

06.00 Jesus - Guds søn (1:4)

G 11 år. Britisk dokumentarserie. Genudsendelse fra 20.4.

Judæa, f.Kr. Mange jøder håber på en frelser. En, der vil redde dem fra det romerske imperium og Herodes den Stores tyranni. Da Maria føder drengen Jesus, får Herodes underretning om, at barnet er udvalgt til at blive en ny stor hersker. Af frygt for at miste sin magt, beordrer han en massakre på alle nyfødte drengebørn. Men i en drøm bliver Josef advaret om det forestående blodbad, og derfor flygter den hellige familie til Egypten. Sendt første gang 20.4.25.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:

1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkr.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv

GOD TV kan ses overalt. Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Revelation

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d - 28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning / forbøn for syge. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og teknisk support: www.revelationtv.com

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)

Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:

- SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
- SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
- SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
- SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)

Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00. Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00.
Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15.
Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler.
BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar.
Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Morgenandagten

Morgenandagten fra Domkirken i København sendes på P2 og DR 2 alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05. Den 20 minutters udsendelse varetages på skift af kirkens præster.

Radio - Programmer om tro på P1

Søndag 27/4

10.03 Gudstjeneste fra Sct. Matthæus Kirke, Københavns stift. 1. s. e. påske

Prædikant: Birgitte Kragh Engholm.
Organist: Phillip Schmidt-Madsen.
Vært: Jon Kaldan.
Salmer:
DDS 326: Der stander et hus.
DDS 241: Ja, han er her.
DDS 891: Bagest i haven.
DDS 2: Lover den Herre.

11.03 Pilgrim: Pave Frans

Pave Frans har berørt mange og haft stor betydning for den katolske kirke. Vi ser tilbage på en stor pave og ind i den katolske kirkes fremtid.
Vært: Anders Laugesen.
(Sendes også 4.03).

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?:

Vi vil allesammen gerne gøre vores bedste. Men det er ikke altid, vi ved, hvad det bedste er. Hvad med at spørge det, ifølge kristendommen, mest perfekte menneske? Jesus. Hvad ville Jesus have sagt: for dig, der elsker Jesus, dig, der ikke ved hvem Jesus er, og dig, der leder efter argumenter for, hvorfor vi overhovedet nogensinde har fundet på at lave radio om ham.
Du kan altid skrive dine spørgsmål til Jesus@dr.dk.(Sendes også lørdag kl. 22.03)

19.03 Ditlev og dæmonerne

Hvorfor findes det onde og dæmoniske udenfor og indeni os mennesker? Det spørgsmål undersøger præst og forfatter Kristian Ditlev Jensen i denne programserie sammen med sin medvært Christoffer Emil Bruun og en række gæster. Med afsæt i Kristian Ditlev Jensens personlige oplevelser med seksuelt misbrug, alkoholisme og psykisk sygdom dykker værterne ned i nogle af livets mørke skyggesider. (Genudsendelse fra lørdag).

Søndag 4/5

10.03 Gudstjenesten fra Gammel Vor Frue Kirke, Roskilde stift. 2. s. e. påske

Medvirkende:
Prædikant: biskop Ulla Thorbjørn Hansen.
Organist: domorganist Bine Bryndorf.
Roskilde Domkirkes Pigekor, dir.: Mette Bjærang Pedersen.
Vært: Jon Kaldan.
Salmer:
DDS 10: Alt hvad som fuglevinger fik.
DDS 305: Kom, Gud Helligånd, kom brat.
DDS 366: Nogen må våge.
Ny salme: Vi synger om freden, som findes.
DDS 234: Som forårssolen morgenrød.

Podcasts om tro

På Udfordringen.dk/podcast/ finder du forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom.

Kristen lokalradio

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreamingtjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Info. om lokalradio og podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

MUSIK TJEK

Kunstner: At The Mountain - **Titel:** Free Fall In God's Hands - **Genre:** Hard Rock/Metalcore - **Download:** itunes.dk **Pris:** 12 kr.

Heavy Lovsang fra Danmark

Metal og kristendom har én ting til fælles – en ubøjelig vilje til at gå imod strømmen. *At The Mountain* består af fire erfarne musikere fra Danmark, USA og Kenya, der forener brutal metal med dybfølt lovsang. Bandet opstod i Kenya med en vision om at skabe intens, kompromisløs tilbedelse gennem hårde riffs og rå energi. Inspireret af Bibelens Pinsefest søger de at lede lytteren ind i en grænsesøgende musikalsk og åndelig oplevelse – en mission, der nu manifesterer sig i deres debut-EP, *Free Fall In God's Hands.*

At The Mountain er ikke bare endnu et metalband – det er et kald. Bandet består af fire erfarne musikere med rødder i Danmark, USA og Kenya, samlet af en fælles vision: at forene kompromisløs metal med dybfølt kristen lovsang.

Bag musikken står Morten Storgaard (guitar/vokal), der siden ungdommen har viet sin musik til Gud, Andreas Larsen (guitar/vokal), en central figur i den kristne metalbevægelse, Terry Lee Richards (bas/vokal), der efter årtiers bands endelig har fundet det kristne fællesskab, han søgte, og Jonas Brunsnæs (trommer), der efter et årti væk fra musikken har genfundet sin vej i At The Mountain. Deres lyd er tung, ærlig og fyldt med rå energi – en fusion af hard rock, metalcore og heavy metal, der både bærer præg af klassiske dyder og moderne brutalitet.

EP'ens tre sange giver et klart billede af, hvad bandet har at byde på. Allerede inden for det første minut af åbningsnummeret "The Rock I Stand On" tordner trommer og guitarer afsted og skaber en lyd, der både indbyder til headbanging og har en næsten meditativ rytme. Det harmonerer fint med vokalen, der lyder som en rå, uprætentiøs udgave af klassisk lovsang. Man kan let forestille sig, at bandets lydunivers ville fungere både i en storslået kirke og på en festivalscene, hvor fællesskab og ekstase smelter sammen.

Lyrisk kunne mange af teksterne være taget direkte fra en salmebog – nogle steder endda som noget, Bibelens salmister kunne have skrevet. Det er sjældent at høre et dansk band, der så kompromisløst formidler Guds ord gennem metalmusikken, som At The Mountain gør. De insisterer på, at tro og tyngde kan gå hånd i hånd, og resultatet er både medrivende og inspirerende. Man kan kun se frem til, hvad fremtiden bringer for dette spændende ensemble.

Joey Lønsmann Jensen

REVERENDFUN.COM COPYRIGHT BIBLE GATEWAY

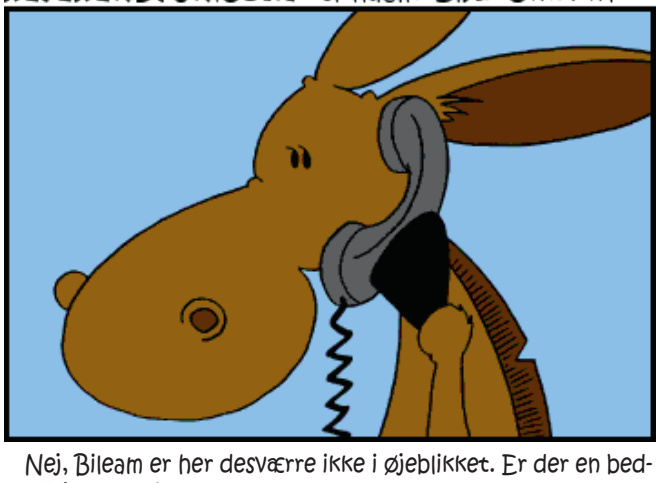

Nej, Bileam er her desværre ikke i øjeblikket. Er der en bedsked, jeg kan give ham? *(Se 4 Mosebog 22,22-34)*

Moses så en egypter, som piskede løs på en af Moses' landsmænd, israelitterne.

Så blev Moses vred. Han slog egypteren ihjel og begravede ham i sandet.

Moses blev vred. Han slog egypteren ihjel og begravede ham i sandet. (2. Mosebog 2,12)

Moses må flygte fra Egypten

"Mange år senere, da Moses var blevet voksen, gik han en dag ud for at se til sine israelitiske landsmænd.

Han så, hvor hårdt de blev tvunget til at arbejde. Han så også, hvordan en egypter gennembankede en af de hebræiske slaver – en af hans egne landsmænd! Efter at have set sig om til alle sider for at være sikker på, at der ikke var nogen vidner, slog Moses egypteren ihjel og skjulte ham i sandet.

Næste dag, da han igen gik derud, så han to hebræere i slagsmål. "Hold op med det!" råbte han til ham, der havde startet kampen, "du slår jo en af dine egne landsmænd!"

"Hvad bilder du dig ind?" vrissede urostifteren. "Hvem har sat dig til at dømme os imellem og være vores leder? Du vil måske slå mig ihjel, ligesom du i går slog egypteren ihjel?"

Da blev Moses bange, for han var klar over, at alle nu vidste, hvad han havde gjort.

Da Farao hørte om det, gav han ordre til, at Moses skulle arresteres og henrettes.

Men Moses flygtede til Midjans land, hvor han satte sig ved en brønd."

(2. Mosebog 2,11-15)

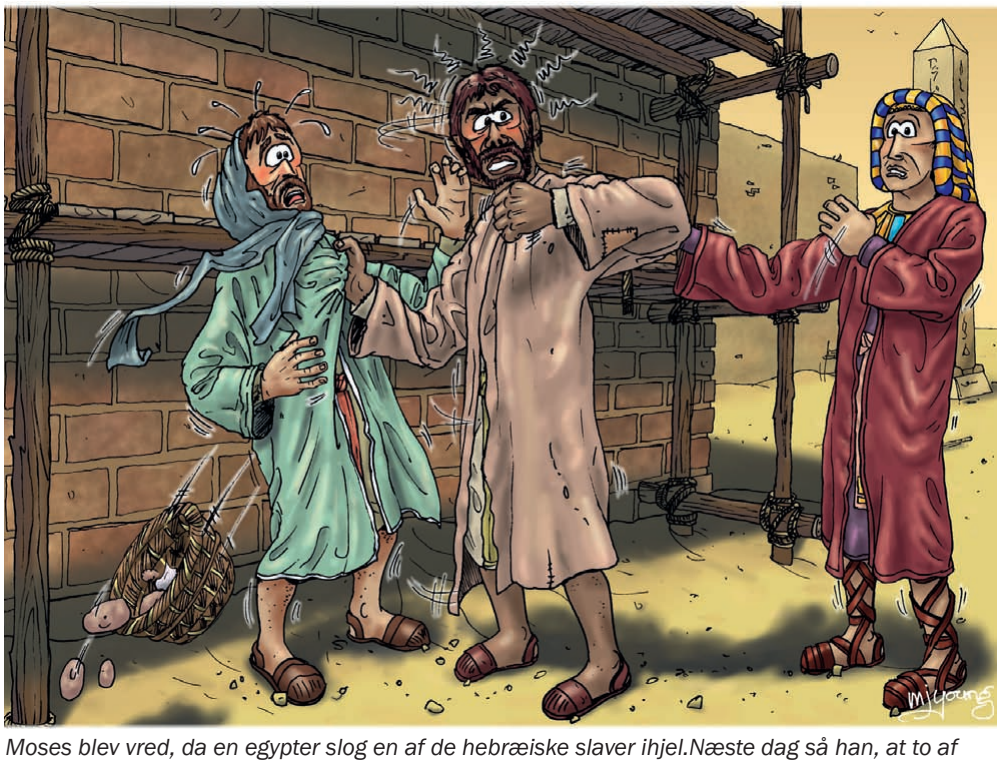

Moses blev vred, da en egypter slog en af de hebræiske slaver ihjel.Næste dag så han, at to af hebræerne sloges mod hinanden, og han prøvede at skille dem ad. Men så kom det frem, at folk vidste besked om den egypter, Moses havde dræbt og begravet i sandet...

Tegningerne er Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

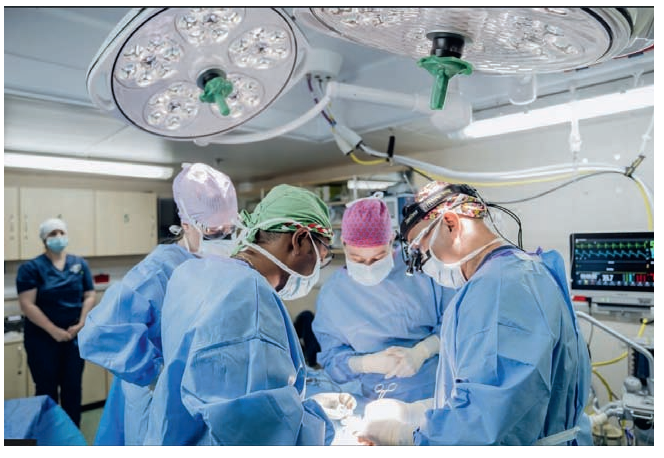

Joseph fra Madagaskar blev opereret på hospitalsskibet Africa Mercy, den tidligere storebæltsfærge Dronning Ingrid.
Fotos: Mercy Ships

Joseph smiler stort - nu kan han både tale og slippe for mobning

"Jeg føler mig altid alene, for ingen gider være sammen med mig," sagde Joseph før operationen.

Patienter med læbe-gane-spalte på Madagaskar får en ny fremtid med kirurgiske operationer og træning af lokale sundhedsprofessionelle.

Joseph kunne mærke en ny følelse af håb, da han så sig selv i spejlet. Endelig havde han fået sin operation for læbe-gane-spalte, der havde plaget ham så dybt hele sit 22 år lange liv. Ud over den fysiske misdannelse havde Josephs selvsikkerhed fået et knæk.

"Jeg føler mig altid alene, for ingen gider være sammen med mig," fortæller han.

Men en operation i 2024 på et af Mercy Ships hospitalsskibe, Africa Mercy, ændrede hans liv. Nu lyser Joseph af selvtillid, og hans drømme kan blive til virkelighed:

"Jeg vil være en flot mand og have venner," siger han.

En god måde at markere FN's World Health Day på den 7. april.

Ud af skyggen

Africa Mercy havde lagt til havn i kystbyen Toamasina allerede i 2016, men dengang var Joseph så ængstelig på grund af stigmaet omkring læbe-gane-spalten, at han blev hjemme. Hele hans barndom var nemlig præget i sådan en grad af social udstødelse og fornedrelse, at han ikke magtede at rejse ud til skibet ved kysten, da muligheden bød sig.

Men da hospitalsskibet kom tilbage til Toamasina i 2024, besluttede Joseph denne gang at rejse den 12 timer lange vej ud til kysten for at få hjælp.

Da han nåede frem til hospitalsskibet, stod et hold af internationale eksperter klar ved operationsbordet. Operationen for læbe-gane-spalte er rutine i nogle lande, men på Madagaskar mangler der eksperter, og desuden ville han slet ikke have råd til en operation.

Ar på sjælen

Den frivillige ledende kirurg på Africa Mercy, Dr. David Chong, lagde straks mærke til, hvor hårdt læbe-gane-spalten havde ramt Josephs selvtillid.

"Jeg har set så mange usikre patienter, der har en tendens til at undgå øjenkontakt," bemærker han. "Joseph er et eksempel på en ung mand, der har følelsesmæssige ar på sjælen på grund af sin spalte."

Allerede et par dage efter operationen mærkede Joseph et løft i sit selvsyn, og en uge efter kunne han fjerne syningerne og se sit helede ansigt for første gang. Et smil bredte sig nu på Josephs læber.

Træning for lokalsamfundet

Madagaskar er en stor isoleret ø med manglende infrastruktur. Det betyder, at mange landsbyer står alene med sundhedsudfordringerne, hvis ikke flere lokale bliver oplært.

Da Africa Mercy kom tilbage til Madagaskar i 2024, indgik Mercy Ships et samarbejde med ngo'en Operation Smile om at oplære og vejlede lokale sundhedsprofessionelle i omfattende spaltepleje. I samarbejde med den madagaskiske regering og gennem Mercy Ships' Education Training and Advocacy-program (ETA) modtog flere professionelle specialiseret kirurgisk træning. Det gælder madagaskiske kirurger, anæstesilæger, en tandlæge og sygeplejersker, der alle leverer ernæringsvejledning og taleterapi.

Land med ekstremt talent

Dr. Chong spiller en nøglerolle i at lede dette træningsinitiativ. Han understreger potentialet i Madagaskars dedikerede medicinske medarbejdere:

"Landet har et fattigt sundhedssystem, men det har ekstremt talentfulde og professionelle sundhedsmedarbejdere. Dog er der ikke nok madagaskiske kirurger, der virkelig mestrer læbe-gane-spaltekirurgi," siger han.

En undersøgelse viser, at kun 20 procent af befolkningen i Madagaskar har adgang til kirurgi inden for to timer, og op mod 95 procent ville blive ruineret, hvis de havde brug for at blive opereret (BMJ Global Health 2016). Med kun omkring én kirurg per 100.000 indbyggere er det ifølge WHO slet ikke muligt at få den nødvendige kirurgiske behandling.

Dr. Chong fremhæver en anden udfordring, som sundhedsvæsenet står over for. På grund af læbe-gane-spalte kan personen ikke artikulere ord. Derfor er det nødvendigt med professionel hjælp – men:

"I et land som Madagaskar er der ingen talepædagoger. Så hvordan kan man fuldende plejen, hvis der ikke er talepædagoger?"

Langsigtede resultater

Træningen i ernæring, taleterapi og tandpleje er ud over operationerne, hvad Dr. Chong kalder diagonal udvikling.

"Vi tager os godt af patienterne, men vi leder også efter en måde at skabe langsigtede forandringer på," understreger han.

"Den eneste måde forandring virkelig sker på er gennem viden og styrkelse af mennesker og fortalervirksomhed," siger Dr. Chong og afslutter: "Jeg tror ikke, der er nogen bedre måde at vise kærlighed på."

Og den kærlighed har Joseph mærket. Nu er 22 års lidelser og isolation slut. Han kan vende hjem til sin landsby og begynde på en ny fremtid. Som han siger:

"Jeg vil være en flot mand og have venner!"

Fakta om Mercy Ships

Mercy Ships er en organisation, der driver verdens største civile hospitalsskibe. Global Mercy har i øjeblikket lagt til i Sierra Leone og Africa Mercy i Madagaskar. Sidstnævnte er den tidligere danske storebæltsfærge Dronning Ingrid.

Skibene har siden 1978 ydet gratis sundhedshjælp til flere end 2,87 millioner mennesker i udviklingslande. Skibenes frivillige sundhedsprofessionelle har udført over 117.000 kirurgiske indgreb, såsom reparation af læbe-gane-spalte, fjernelse af grå stær, heling af brandsår, ansigtsrekonstruktion og ortopædi, dvs. behandling af skader og fejl i bevægeapparatet.

På skibene har de desuden udført over 541.000 tandbehandlinger for over 201.400 tandpatienter.

Samtidig er 6.940 lokale sundhedsprofessionelle (inkl. kirurger) blevet oplært. Ude i landsbyerne er 271.700 lokale blevet oplært i grundlæggende sundhedspleje.

Af Svend Løbner, freelance journalist

Malte og Maria taler om Jesus

Malte og Maria elsker at være sammen med deres mormor. Hun er god til at fortælle historier og snakke med Malte og Maria.

I bogen er der en lille historie til hver dag, hvor Malte og Maria taler med deres mormor om Jesus og deres hverdag i skolen og derhjemme.

Line Nielsens andagtsbog er målrettet børn, men er også opbyggelig og hyggelig for voksne og de lidt større børn.

Køb den på hosianna.dk

299,-

Godt sagt:

"Det vigtige er ikke, hvor langt man er kommet, men i hvilken retning man rejser."

(Tomas Sjödin: "Et brudt halleluja")

Gudsoplevelser: Benny fik en dramatisk omvendelse

Benny Schultz - Fra bogen og videoserien 'Gudsoplevelser'

Jeg var 22 år gammel. Jeg havde levet det meste af mit liv på stoffer og havde drukket meget. Jeg levede meget i musikmiljøet, og der var meget gang i den. Jeg var tit skæv og fuld.

Der var en måned, hvor jeg simpelthen ikke kunne ryge hash længere, og jeg kunne ikke drikke mig fuld længere, og jeg tænkte over, hvordan det kunne være, at jeg ikke kunne gøre det.

Om natten var det, som om Gud talte til mig i drømme, og om dagen oplevede jeg, at jeg begyndte at tænke meget på Gud. Jeg begyndte at få lyst til at tale om Gud til andre mennesker. Jeg vidste ikke selv hvorfor. Alligevel havde jeg det rigtig dårligt indvendigt.

En aften, da jeg kom hjem fra et diskotek, og jeg skulle til at lægge mig til at sove alene i min lejlighed, sagde jeg sådan bare ud i luften:

"Hvorfor skal jeg leve sådan et lorteliv?" Lige da jeg havde sagt det, var det som en boomerang, der kom ind i hovedet på mig. Der var en stemme, der sagde, "Hvorfor tror du ikke på mit ord?" Den stemme blev jeg så forskrækket over, at jeg smed mig i min seng og lå og rystede af skræk, mens jeg tænkte, "det her plejer man ikke at opleve, at der kommer en stemme tilbage, når man snakker ud i luften."

Jeg var ikke en personlig kristen dengang. Jeg prøvede, at sige højt til mig selv, "Det her er ikke Gud, det er dig selv, der snakker nu, du er ved at blive tosset".

Der gik nogle dage, så vågnede jeg op en morgen og kunne ikke holde det ud mere.

Jeg lagde mig på mine knæ midt i min lejlighed og sagde:

"Gud, hvis det er dig, som er ude efter mig, som kalder på mig og forfølger mig, så vil jeg godt bede dig om, at der sker noget lige nu, for jeg har brug for, at der sker noget nyt i mit liv."

Lige da jeg havde sagt det, ringede det på min dør. Der stod to mennesker, og de ville fortælle mig om Jesus Kristus.

Jeg sagde til dem: "I får fem minutter til at fortælle, hvad I har på hjertet, og så går I igen."

De kom ind og fortalte mig, at Jesus døde på korset for min skyld. Det var en gave, som Gud gerne ville give til mig, som jeg kunne tage imod helt gratis, helt uden selv at betale noget for det.

Et nyt lys

Da de var gået ud ad døren, var jeg helt tummelumsk og tænkte: "Hvad i alverden er det, der foregår her."

Så kiggede jeg ud ad vinduet og tænkte, "det træ der, har jeg aldrig set før." Det havde stået foran mit vindue, og jeg havde aldrig lagt mærke til det. Jeg oplevede, at der var et nyt lys i min lejlighed, og at Jesus lige pludselig var blevet levende for mig.

Fra den dag begyndte jeg for alvor at give mit liv til Jesus. Jeg begyndte at bede til Gud og tale til ham, som om han var min bedste ven.

Det er mange år siden nu, men siden da har jeg bare oplevet, at Gud har været med mig hele vejen.

"Gudsoplevelser" findes som videoer på Udfordringens hjemmeside og facebookside. De er optaget af filmfotograf Per Bracher. Bogen 117 Gudsoplevelser kan købes på Udfordringens webshop hosianna.dk.

KLUMME

Sede vacante

Sådan lød beskeden i forlængelse af pavens død i påsken. "Sede vacante". Sædet er ledigt. Indenfor et par uger afholdes konklave, og den katolske kirkes kardinaler fra hele kloden samles i Det Sixtinske Kapel for at vælge Pave Frans' efterfølger. Når den hvide røg er steget op af skorstenen, lyder der et "Habemus papam" fra balkonen i Peters Kirken, og den nye pave træder frem på balkonen.

Nu kan jeg som protestant vælge af læne mig tilbage og tage det ret afslappet med pavevalget. Det er jo ikke trods alt ikke mit kirkelige overhoved, der skal vælges. Alligevel er det nok klogere at folde hænderne og bede for, at den rette mand vælges. Uanset hvilket kirkesamfund man tilhører, påvirker pavens person og teologiske linje den samtale om tro og religion, som vi alle er den del af.

Paven har verdens største mikrofon, er det blevet sagt. En paves handlinger og udtalelser giver ekko, ikke blot i kirken, men også i samfundet. Johannes Paul 2. var pave under den kolde krig og spillede en afgørende rolle i kampen for frihed i sit polske hjemland. Han bidrog til processen, der førte til murens fald og Sovjetunionens ophør. Nogle historikere regner Pavens bidrag under den kolde krig for lige så væsenligt som USA's præsident Ronald Reagans.

Den katolske kirke har med sin stærke sociallære og forsvaret for det ufødte liv ofte taget kampen, hvor protestantiske kirker har svigtet. Min personlige erfaring er, at jeg ofte deler holdninger med mine katolske venner, som jeg ikke deler med mine teologisk liberale venner i folkekirken. I det lys glæder jeg mig over, når vi har paver, der står stærkt teologisk og har mod til at tale profetisk ind i nutiden.

Jeg forestiller mig, det næsten må føles umenneskeligt at blive stemt på som kandidat til paveembedet. Udfordringerne er enorme i en global kirke, og ansvaret må hvile tungt på den, der sætter sig i det tomme sæde. Der al god grund til, at vi tager vore katolske søstre og brødre og pavevalget med i vores aftenbøn.

Af Keld Dahlmann,
Præst og generalsekretær i Dansk Oase

Prøv Udfordringen uforpligtende

Jeg vil gerne prøve den kristne ugeavis Udfordringen gratis i to måneder. Derefter får jeg et girokort for den kommende periode, som jeg kun betaler, hvis jeg vil fortsætte.

Jeg bestiller (sæt kryds): ☐ **2 måneders GRATIS prøve-abonnement***
☐ **½ år for kun 459 kr. eller** ☐ **et helt år for 849 kr.**

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. _____ By: _____

Tlf.: _____ E-mail: _____

PS: Du kan også bestille på **mail@udfordringen.dk** - eller på hjemmesiden **udfordringen.dk/bestil**

***Gratis prøve-abonnement gælder kun i Danmark**

POST
Sendes ufrankeret
Modtageren betaler portoen

Udfordringen
+++ 24849 +++
7993 Sydjylland-Fyn USF B

(18/2025)

Fadervor - Himlen og jorden rundt på 40 dage

229,-

Fadervor rummer en dybde og en visdom om Gud, om mennesker og om forholdet mellem Gud og mennesker. Det er denne dybde, Poul Henning Krog er optaget af, og som han i bogen videregiver til læseren.

Læs bogen alene eller sammen med andre som en andagtsbog over 40 dage.

Af Poul Henning Krog
220 sider. 229 kr.

Køb den her: HOSIANNA.DK